

Naročnina \$2.00 na
leto, lahko dva krat
na teden.

CLEVELANDSKA AMERIKA

NEODVISEN LIST ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI.

ST. 30. — NO. 30.

CLEVELAND, OHIO, PETEK, 10. APRILA 1914

CLEVELANDSKA
AMERIKA
Excellent advertising
medium.

LETTO VII. VOL. VII

Velikonočne misli.

Kristus je vstal! Aleluja! Ta klic se razlega po zemlji, že blizu dvatisoč let. Nečeščeno pridig je vse donelo po krasnih cerkvah in nesčivimo člankov se je že napisalo v proslavo Velike noči. Vsako leto nas klicajo vodniki in učitelji, da, kakor je Kristus vstal in premagal smrt, tako moramo tudi mi vstati in se preordinati. Celo narava nas opominja ob tem času, da se moramo pridružiti nej in napraviti ta svet krasnejši, lepsi in srečnejši za kromo stvarstva—za Cloveka!

Kristus je vstal! Razigral je spone, ki so ga vezale v grobu in pokazal svojo moč nad naravo. Kristus je bil človek iz meseca in krvi, bil je naš brat, in kot tak nam daje lep pogled, da moramo tudi mi vstati. Ti socijetja in tisočletja leži človeški rod v sponah, katere si je sam nadel in katere si se vedno nadeva. Brat je moril brata močnejši je zasnujeval slabejšega, bogatin je zatiral revnejšega. Clovek pobija človeka, brat sovraži brata, rojak peganja rojaka.

Cas je, da vsi skupaj vstanemo. Razigrnjemo vezi; delujmo na to, da se konečno resi ona velika množica, priprosta delavnica, ki je dosedaj največ trpelj in billo kričano na križ trplenja in boja za obstanek.

Kakor je prišel za Kristusa po hudem trpljenju čas zmage, tako mora priti za človeštvo čas zmage.

Zmaga ni več daleč. Ljubljansko po celem svetu se vzbuja. Naveličalo se je vojskovati med seboj, brat—človek se je naveličal ubijati brata—človeka. Clovekolubje, nesebično človekolubje, se siri po celem svetu. "Bratstvo, enakost, prostost in toleranca" je geslo naprednjih narodov od časa francoske revolucije naprej.

Kristus je trpel, ker je bil novinar, revolucionar, upornik proti tedajnim judovskim tiranom, verskim in političnim vendar je zmagal, ker napredok mora zmagati. Tisto tudi mi trpimo. Toda naša ideja in naše delo za napredok in blagov človeškega rodu mora istotno biti kronano z vencem—zmage.

To je naša pridiga za letošnjo Veliko noč.

Ako hočemo zmagati, mora vsak posamezen pomagati pri boju. Moramo se izobraževati, citati, nepristransko zasledovati razvoj modernega, človekolubnega gibanja in podpirati osebe, časopise in stranke, ki delujejo na to, da zasijeta zatiranim slojem sonce pravice in last splošne sreče.

Potem bomo lahko rekli: Kristus je vstal, a ni vstal sam — vstali smo tudi mi! — Aleluja!

Le zapojo Velikonočni zvonovi!

Spiral Josip Premk.

Vse dolgo zimo je hrepela po pomladni in kadarkoli jo je delal, ji je moral priznati, da se ji zdravje zopet vraca, da je krepejša in vse tako kakor je šelela. Včasih je stopila pred zdrove in se je prestršila: občas je ji že zbledel in splahnel in v globokih jamah so temelje oti in ustnice so postale tako tenke in ozke, da se je gospa Amalija komaj pozna. Ampak vendar je upala in video se, kakor da jo edino to itino in veliko upanje še krepi in daje najpotrebnnejši moč. Povedal ji sicer ni nikdo, da napisana smrt, taka kruta kritorčnost bi jo unicila,

zato so ji prizanašali, dasi jih je bilo mnogo, ki bi ji bili radi povedali, naj ne zida gradov, v katerih ne bo nikdar stanovala, ampak naj misli rajše na svoji komec, da je preveč nebeseni...

Prošlo jesen se je poročila, zdrava in vesela kakor majko jutro, in tudi njen soprog Ernst je bil krepak in cilj in talco se je zgordilo, da sta posebila tiste veselice, kjer se je Amalija tako prehodila. Plešala je kakor da plesala že nestekrat, a potem je morala stati vroča in razgreta kje na preprihu ali bogve kakor, da je cutila že drugi dan neprijetno posledje. V glavi ji je gorelo in po vsem telesu je cutila težko utrujenost; soprog je potkal zdravnika in ta jo je po-

zrožil mu je roko na ramo nača, da hodi silno težko in ji in gospod Ernst je pobledel ob tudi mrzel zimski zrak vpliva neprijetni slunji, zdravnik pa kar je grešil socutno in je dejal zamolčko:

"Zlastostno je, ampak resnično, da je danes leto ne boste več imeli!"

Gospod Ernst je povesil oči, se zasmiral je nekaj nerazumljivega, potem pa mu je stisnil roko.

"Spomladi, ko bo milejše, o Veliki noči, takrat pojdem zoper —" je zavrnila v trdjem preprčanju, da se res zgoditi, in tudi zdravnik in soprog sta ji pritrjevala, da je bilo njen upanje še večje in lepše...

Nato se je obrnil v stran in je pristisnil robec na oči in šele čez dolgo, ko je odšel zdravnik, je stopil v sobo, kjer je zbolela v postelji gospa Amalija.

Okrenila je glavo proti njeni in bilo ji je težko, da jih ne-

izidu njene bolezni, dasi bi bila gospa Amalija lahko mnogokrat spoznala, da je vse to, kar ji pripoveduje soprog, umetna laž, da so njegove oči pri tem mnogokrat čudno nmačne in skor otožne in da drhti v njegovem glasu nekak neprijeten trepet, ki ga je često prisilil, da je nenadoma umolknal.

Zdaj so mučile gospo Amalijo najbolj noči, ko jo je dusil kašelj skoro neprehnomo in ni bilo spanja od nikoder. Po dnevi ji je bilo vedno nekako lažje, vsaj zdelo se ji je tako, ko je sedela v mehkem, s pernicami obloženemu stolu čisto pri oknu in se grela ob prvih topih pomladanskih žarjih. Čudno lepi dnevi so postali naenkrat; solnce je sijalo to-

šala je pozdrav velikonočnih zvonov. Tako so prijetno odmevali nad mestom, da se ji je orosilo oko, a potem je namignila naj okno zapro, kakor da ji je pretežko misliti na vse, kar se godi zunaj...

Nagnila se je nazaj in tako ostala dočgo nepremično s stisnjennimi trepalnicami in polrazprtimi ustnicami, proti vetro pa je kriknila in je omahnila v blazine, kakor ranjena ptica. Se parkrat je zabolila preko sobe z gasocnimi očmi ... potem se je znašla naenkrat sredi pomladanskega polja vsa vesela in zdrava, med tem ko se je v njeni spalnici bās pričelo ohlapati njeno mrtvo telo.

KRIST JE VSTAL — VSTANIMO TUDI MI!

Med delavi naj vlad sporazum.

Ce se zgodi krivica enemu delavcu, ki je pošten in priden ter delaven, tedaj se zgodi krivica vsem delavcem. Le pomislite vi, delaveci, ki se vsak dan potite za svoj kruh! Kaj ne, kako bi vi radi, da se, racimo vse za edan, postavite na mesto omih, ki všečjo mastne milijone! Kako skrbijo delodajci, da porabite vsak trenutek časa, kar ste v tovarni, da delate in ne prestano producirate. N. pr. v Clevelandu je v večini tovarnah narejeno tako, da mora vsak delavec, kadar le za minutno pusti delo, registrirati na uri, in mu je tako odštet čas, ki ga je zamudil, če kateroga je moral zamuditi, če je hotel odpraviti svoje potrebe.

Mogoče vi, ki to berete niste uposleni v tovarni, kjer gledajo na vas vaš korak, kjer ste obdani od špijonov in kompanijskih priliznencev, ki reportajo vsak trenutek bosom, da ste leni, da delate zoper kompanijo, in druge take znižljotine. Toda veliko izmed vas ne bi zasledovali in pazili na vas, da pustite zadnjo kapjo potu in kriji za bosa. Mnoho izmed vas se jih je že prepričalo o tem. In če pride v tak položaj, da vas povsod zasledujejo, kaj bi vi kot delavec naredili?

Zgodi se je lansko leto, da so clevelandski trutnjani v velikih tovarnah opnili mnogo delavcev od dela le raditev, ker so prišli na shod, na katere so se delaveci posvetovali, kako bi se organizirali, da bi se bolje lahko potegnili za svoje pravice. Unija delavcev je organizirala velikansko propagando po vseh mestih, kjer so delaveci zaposleni pri jeklenem trstu, da bi jih organizirala. Delavska unija je žrtvovala mnogo tisoč dolarjev, da spravi delavec v slogi in združenju, da bodejo potem močno organizirani in se bodejo lahko potegnili za svoje pravice. Unija je računala na to, da kakor hitro bude delavstvo pri jeklenem trstu organizirano, da bodejo delavci bogato oskodovani za svoj vstop v unijo. Kajti združeni: si lahko priborijo boljše delavske razmere, bolj zdrave prostore v tovarnah, nekoliko več plače, da se v današnjih dragih časih lahko boljše preživijo. Zato so se vrili shodi, posebno tudi pri Slovencih, katerih je tudi kakih 3000 uposlenih pri jeklenem trstu v Clevelandu. Na take shode so se pa utaknili tudi kompanijski hlapci, izdajice delavcev, ki so na vso sapo po shodu leteli k bosom in naznali vsakega, ki je bil na shodu. Ko je prisla prihodnja plača, pa je siromak dobil obvestilo, da ga kompanija ne mora, ker se hoče organizirati. Tako se je delalo pri American Steel in Wire Co. Vemo, da bodejo izdajice nesle to takoj svojim bosom na vrat, toda mi se ne brigamo za nje. American Steel in Wire Co. v Clevelandu je zaslužila že milijone in milijone na slovenskih delavcev. Nad 3000 Slovencov gara danzadnevno pri trstu že doča leta. Kapitalisti, lastniki tega podjetja, so spravili ogromne svote v svoje žepe za svojo lemo. Slovenci so jim pomogli, da so danes bogati, vozijo pse po avtomobilih in potujejo za zabavo okoli. In kaj je ta trust naredil v Clevelandu za Slovence? Kompanijske mule in konji imajo svoje zdravnike, Slovenci v tovarnah pa jih nimajo! Kdor se ponesreči, ga odprijejo s par sto dolarjev, dočim je voznik, ki ne skrbira dobro za konja, kaznovan v globi ali z odpustom!

Zato je pa skrajno grdo, ker se dobijo pri tej kompaniji natakerji rojaki, ki takoj bosom nesejo na nos vse, kar se piše ali govoriti proti kompaniji. Kompanija seveda takje delavce takoj odpusti, in tako se je zgodilo, da so Slovenci zgubili delo pri družbi radi ovadbe lastnih rojakov! To je skrajno grdo in naravnost zločinsko in izdajalsko.

Zato pa je potrebna organizacija. Kadar bi se zgodila krivica enemu, bi morali delavci skrbeti, da se to jemlje v potest za vse delavce, in da se je storila vsem. Ker pa niso delaveci pri trstu organizirani, zato pa trust pometa z njimi, kar se mu zljubi. Danes vrže tegata na cesto, jutri družega, podrepniki pa se mistijo s svojim izdajstvom. Žal, da se je ob priliki organizacije lansko leto še premalo delalo. Če bi tedaj Slovenci stopili skupaj in se lepo organizirali v večjo unijo, bi imeli danes veliko več upljiva in bratskega sporazuma med seboj pri vsakdanjem trnjevem delu, kot ga imajo ravno pri American Steel in Wire Co. Ta kompanija ni še nikdar nicesar družega naredila za Slovence, kot nekoč je nje glavni lastnik Carnegie, podaril orglje slovenski cerkvi v Jolietu.

tolažil kakor je navada.

Ko ji je nekajko odleglo, je vstala in v par dneh se je videla, kakor da je popolnoma okrevala. V prsih je je sicer se vedno zdajpaždaj neprijetno zaseklelo, da je morala pokajljevati, a drugače se je cutila močno in zdravje. Sicer je bilo njeno zdravje kaj nestalno in negotovo in tudi zdravnik je prihajal še vedno, pisal recepte in se gladil po pleši, napsal pa je gospod Ernst placač in najtopleje zahvalil za vso njegovo skrb in pozitivnovalnost ter poklical drugi dan nekega mlajšega zdravnika. Ta je preiskal gospo Amalijo, ki je bila slučajno tako slab, da se ji ni hotelo iz postelje, in jo je gledal naposled z mirnimi, resnimi očmi.

"Kaj mi je, gospod doktor? Kaj ne, da mi ni nevarneg, samo prehodila sem se" — in kašelj ji je prekinil nadaljnje besede.

Njene velike temne oči so bile uprte vanj skoro proseče in videlo se je, da mu je težko...

"Nikake nevarnosti ni, mislostiva!"

Nato se je priporočil in odsel.

V sosednji sobi ga je sprejel gospod Ernst s skrbnim obratom.

"Kako mislite gospod doktor?"

"Mislim — mislim — hm..."

"Prosim vas, povejte mi od-

mu in se mu je nasmehnila.

"Čemu si žalosten? Zaradi mene?"

In pri tem se je zasmajala tako glasno, da je pricel soprog skoro dvomiti o resničnosti zdravnikovih besed.

"Tako vstanem in zdaj ne ostanem v postelji nikoli več, kajti potem se zdi človeku, kakor da je resnično bolan."

"Ne, danes še ostani v postelji," je branil soprog — "justri pa, če boj bolji pri zdravju — kakor hočeš." In gospa Amalija je ostala v postelji vse popoldne. Gledala je v okno, skozi kero, ki je sijalo bledo zimsko sonce, in misila na pomlad, ko ozeleni vsi gaji in pride maj in razsuje rože vse povsod...

Zdaj je zunaj še pusto, sneg leži po strehah in umazana kapnica se pretaka po obcestnih jarkih.

Ljudje so čmerni, sami bolniki, še nebo je zaspalo in solnce se dvigne nad obzorje komaj za pet sekund.

Takrat pa bo vsehajalo više in vsebolj svetlo in gorko, na bolem koncu bo predirjal sv. Jurij vse ravnnine in doline, sejal bo rože, zdravje in veselje, in takrat ne bo v prsi te težko,

tesnobe, ampak sama moč in čiščost...

Tako je mislila gospo Amalija in je listala po koledarju, še da bi morda Amalija ne zasluhila, kar ji tajita in prikriva-

ta... Soprog je govoril z njo

premisljena in storjena v skribi,

more iti nabirat sama.

Zadnje dni se je zdravje precej poslabšalo. Pobledela je in polt ji je postal nekako prizorna, tenka in fina kakor pri bolnikih, ki jim šteje jetka

že poslednje dni in ure. Zdela se je ji je, kakor da se je vrat podaljšal in zožil, da so postala ušesa vecja in nekajko pahtljasta in ustnice tako osinjena

le in drobne, da so komaj po-krije zobe. Pod očmi so se ji zajeli temni kolobarji, kosti v licah se izstopile in celo se je

zvilo ozdravljajuško izdelko iz porcelana.

Tako je ležala v postelji in falele od belih blazin, samo v očeh je bilo še življenje in v tistih očeh je gorelo nekaj, kar je dajalo moč tudi ostalim očem.

Zdaj je zunaj še pusto, sneg leži po strehah in v njem dušo v momentu najtemnejše sluntnje... a to so bili le hipi malodružja, drugače ni bilo v njenem sreču nad kmahušnjem ozdravljenju nikakega dvoma.

Zdravnik in soprog sta se premagovala, koliko mogoče, vsaka njuna beseda, vsak pogled, celo vsaka kretinja je bila prenajdena, zato...

Soprog je govoril z njo

da je trudna in slaba. Legla je in ni več vstala. In takrat da je obsijalo razdetje, kakor da je spoznala svojo usodo, je umolknila skoro popolnoma in

je žalostno gledala po očeh.

Če je izpregorovila se je pre-

strashila lastnega glasu, bil je

ves hričav in brez moči, a je

zdaj prenašala vse udano in

moleč.

Dodatka je praznike in sli-

ce se zgodila kr

CLEVELANDSKA AMERIKA.
ZAHAJA V TOREK IN PETEK.

NAROČNINA:
Za Ameriko \$2.00
Za Evropo \$3.00
Za Cleveland po pošti \$2.50
Ponosno stevilka po 3 centu.

Dolžni imeti podpis in podpisati se za sprejem.

Vsa pisma, dopisi in denar naj se posiljajo na:

CLEVELANDSKA AMERIKA,
6119 ST. CLAIR AVE. N. E.
CLEVELAND, O.EDWARD KALISH, Publisher.
LOUIS J. PIER, Editor.

ISSUED TUESDAYS AND FRIDAYS.

Send by 10,000 Slovenskih (Kratner) in
the City of Cleveland and elsewhere. Ad-
mission rates on request.

TEL. CUY. PRINCETON 189

Noticed as second-class matter January
8th 1900, at the post office at Cleveland, O.
under the Act of March 3, 1879.

No. 30, April, Friday, 10. 1914.

Pojavil se je trust
slov. duhovnov.

Ne bi se pečali s to zadevo, ker je preveč smesna za Ameriko, toda ker vidimo, da je še vedno precej naroda, ki gre duhovnom za vsako besedo na um, samo, da dobijo od njega dolarje, je pa vseeno treba od časa nekaj spregovoriti. Bedarija vseh bedarij je pa članek, katerega smo brali v zaplomni "Ave Marija", kjer skuša pater Zakrajsk dobiti nova pota, kako bi ameriški duhovni priliši do novih virov dohodkov. Berite sledičo bedarijo, katero je zapisala "Ave Marija": Vašim dušnem pastirjem je mar vaš telesni blagor! Človek bi se moral naglas smejati, ko bere to neumnost prve vrstne! Kaj telesni blagor! Dolarji, ti so poglavitna stvar! Za dolar si kršen, za dolar spovedan, za dolar poročen, za dolar pokopan! Cerkev pa stoji kot barake, dočim posamezni župniki kupujejo velikanska posestva in se rede na obrestitih, ki jih tu dobivajo, zraven pa se vlečejo marno glačo vsako leto. In ker se je na predno časopisje postavilo v bran proti takemu izkorisčevanju naroda, pa piše zaplomnik v franciškanskem listu v New Yorku, da "svari Slovenci pred sovragom!" In kaj so naredili naši slovenski duhovni, da bodejo skrbeli za telesni blagor delavcu? Cujte in strmite, kako pozdrovalni so ti gospode! Naredili so ogromno delo za delavca, in sami pišejo slediče: Da se obvaruje slovenskega delavca pred časno in večno zgubo (pogubljenjem) se je zbrala v Chicagi "hrabra četa slovenskih duhovnov" in se posvetovala, kako bi se Slovenci združili v močno organizacijo.

Torej "hrabra četa" slovenskih duhovnov se je zbrala v Chicagi. Zakaj? Zato, da naredi med seboj trust, da bodejo sistematično izzemanli nevedne ljudi. Zadnja leta so se slovenskim delavcem vedno bolj odpirale oči. Organizirali so se v svojih društvi in Jednotah. Mnogo jih je pristopilo v unije, zacetili so bolj misli in skrbeti nekoliko bolj za svoje vsakdanje potrebsčine. Pri tem pa je seveda odletel marsikatni dolar od delavca, ki je prej romal v župnišče. In ker se je naša hrabra četa slovenskih duhovnov tega ustrašila, so stopili v trust in so izdali sledičo parolo: Agitirati je trebalo zdravljeno za Am. Sl. To je list, ki se nikdar niti črke ni zapisal v korist delavcev, neprestano pa hvali duhovne, kako blagi ljudje so! Samo o Rev. Schmidt, Vodiški Johanci in nesramni škofovski brošuri ni nicesar zapisal. Kaj je "A. Sl." ve vsak delavec. Nepotrebna nadlega med nami, ki opravila v Ameriki, isto delo kot "Domoljub" v starri domovini. Dva krat na teden pride na dan in poje ogromne slave in časti "prečastitim" gospodom duhovnom, delavce pa napada kjer in kadar more. In za tak

list naj delajo delavci? Seveda ima svoje podrepnike, zasplojenje duševne reye, ki ne vedo druzega kot izlati pete! Revčke ima za seboj, ki še danes ne vedo, da so ustvarjeni tudi za kaj druzega kot duhovnu nositi groše!

Nadalje pravi ta trust slovenskih duhovnov, da je "Am. Sl." v rokah odločno katoliških mož. Pojdite se solit z vaso farbarijo! "Am. Sl." je v rokah Nemaniča in nikogar druzega! Kar bos Nemanič reče, to mora zapisati "A. Sl." Vse drugo je od muh! Nemanič pa toliko da na vero kot muha za pajka! Bezi od njega "Am. Sl." je le zato katoliški list, ker mu to nese ne denarje od KSKJ. Zakaj pa je ta častivredni duhovni vodja Kranjec goljufal pri volitvah? Šest glasov je stresel iz rokava, in pri tem je Rev. Kranjec danes še vedno odločen katoličan! Oj ti humbug!

Nadalje pravi ta trust slovenskih duhovnov, da bo priporočal "Am. Sl." v cerkvi in izven cerkvi! Ne boš! V cerkvi se bo pridigala božja beseda, politični list, kakor je joletski berač, pa nima besede v cerkvi! V cerkvi se bo to pridigalo, kar je Krist učil, toda nikdar še nismo slišali, da bi Krist kdaj povedal, da mora Kranjec pri volitvah šest glasov streseti iz svojega rokava, nikdar še nismo slišali, in kje čitali, da bi Krist učil, da bi moral biti urednik "Am. Sl." dvakrat na teden pisan! In za take goljufe in pisanice bodejo pridigali po cerkvah? Delavci, ali bodeete potem še hodili v cerkve?

Nesramen škandal pa je, kar je naredil trust slovenskih duhovnov glede naših podpornih organizacij! Mi Slovenci imamo dobre podporne organizacije. Mi slovenski delavci so nismo zavrnili, da bi diktirali slovenskim delavcem, kako se morajo ravnati? Ali ni dovolj, da plačuje slovenski delavec po Zdravniških državah letnih \$500,000, da vzdrži svoje cerkve, šole, farje in kuhanice? Kaj hočete delavca čisto izprečati, da še za društva ne bo imel? Kaj nimaše še dovolj velikih trebuhih "Am. Sl." dvakrat na teden pisan! In za take goljufe in pisanice bodejo pridigali po cerkvah? Delavci, ali bodeete potem še hodili v cerkve?

Nesramen škandal pa je, kar je naredil trust slovenskih duhovnov glede naših podpornih organizacij! Mi Slovenci imamo dobre podporne organizacije. Mi slovenski delavci so nismo zavrnili, da bi diktirali slovenskim delavcem, kako se morajo ravnati? Ali je smel morilec Schmidt nemoteno, nekaznovano moriti, in zakaj vi branite, da se tega ljudstvu ne sme povedati? Zakaj pa vi delavca takoj osramotite, če je najmanj zakrivil? Sutri!

Mesto da pridigate sovraščino in razkol, pridigate ljubezen in milosrčnost! Mesto da bi nas razvajali, pridigate slogan. Mesto da bi neprestano lovili dolarje, naredite včasih tudi kaj za "božji lon," katerega delavcu vedno ponuja!

Slovenski delavec je zavrnjal načrte, da se izvaja, da se zavije vrat! Vi si želite kroti pravi Kristov namestnik španske tezalnice, goreča železja in drugih stvari, da bi kazovali slovenske delavce! Bedak vseh bedakov!

Nadalje piše "Ave Maria": Vsakega mora boleti srce, ko boste napade na našo častito duhovščino! Oj Boga svete! Če smo mi pisali o nesramnem morilcu Schmidt, če smo pisali o Vodiški Johanci, tedaj pa je že vse duhovščina v nevarnosti! Če ste vi boljši, nihče vam ne bo rekel besede, če ste pa iste vrste puški, pa mislite, da bodo močali? Kamenje bi kričalo, če bi nam vzel glas! In pravite: Kako se širi razzačnost med mladino! Kdo pa je krv? Ali je ljubljanski škof Jeglič učitelj morale, ko piše dobesedno v svoji knjigi, kdaj je spolno združenje ugodno in upravičeno? Ali se bodo ravnali po takih knjigah, ktere je zaplenila pošta Zjed. držav, dasiravno jih je pisal škof? Bedarija vseh bedarov!

In pravite konečno: Pojdite v ječe Zjednjene držav in poglejte zaprte zapeljane cerkve! Zakaj pa ne poveste, da naj pogledamo nekoliko tudi na zaprte duhovnike? Zakaj bi vendar vedno nad delavce strešali svoj zolč, zakaj nikdar se ne popraskate za ušesa? Zakaj bi radi udušili liste, ki ne pišejo vsak dan slave duhovnom? Kaj mislite, da ljudje v resnicu ne smejo ničesar zvezeti? Zakaj bi smel morilec Schmidt nemoteno, nekaznovano moriti, in zakaj vi branite, da se tega ljudstvu ne sme povedati? Zakaj pa vi delavca takoj osramotite, če je najmanj zakrivil? Sutri!

Mesto da pridigate sovraščino in razkol, pridigate ljubezen in milosrčnost! Mesto da bi nas razvajali, pridigate slogan. Mesto da bi neprestano lovili dolarje, naredite včasih tudi kaj za "božji lon," katerega delavcu vedno ponuja!

Slovenski narod je spoznal

najraje vlekli te delavce pred birača, da mu zavijete vrat! Vi si želite kroti pravi Kristov namestnik španske tezalnice, goreča železja in drugih stvari, da bi kazovali slovenske delavce! Bedak vseh bedakov!

Nadalje piše "Ave Maria": Vsakega mora boleti srce, ko boste napade na našo častito duhovščino! Oj Boga svete! Če smo mi pisali o nesramnem morilcu Schmidt, če smo pisali o Vodiški Johanci, tedaj pa je že vse duhovščina v nevarnosti! Če ste vi boljši, nihče vam ne bo rekел besede, če ste pa iste vrste puški, pa mislite, da bodo močali? Kamenje bi kričalo, če bi nam vzel glas! In pravite: Kako se širi razzačnost med mladino! Kdo pa je krv? Ali je ljubljanski škof Jeglič učitelj morale, ko piše dobesedno v svoji knjigi, kdaj je spolno združenje ugodno in upravičeno? Ali se bodo ravnali po takih knjigah, ktere je zaplenila pošta Zjed. držav, dasiravno jih je pisal škof? Bedarija vseh bedarov!

Rojakom priporočam fino urejeno gostilno z najboljim ručecim, belim in katavba vinom. Razvažam tudi pivo v steklenicah, pripeljam na dom.

Se priporočam

Voččim veselle velikonočne praznike

Nick Vidmar,
1145 E. 60th ST.VELIKONOČNI POZDRAVI
OD

Guenther lekarne,

VOGAL ADDISON ROAD &
ST. CLAIR AVE.

Prva in največja slovenska trgovina

z najboljšim
žganjem, vino, likerji
rumom in konjakom

Priporočamo se enjakin slovenskim gostilnjem po celi Ameriki, da nam prizde za cene vskovršnih pijač, katere potrebujejo v svoji poslovnih prostorih. Naša kompanija je prva in največja slovenska družba, ki prodaja najboljši in najbolj različni opompe pospeče po zmeni nizkih cens, a poleg tega garantiramo za vse to blago, katerega vam prizdamo. Na tisočih naših objektov lahko priča, da so mi pri nas vedno ločne, dobre in počitno postrinjene. Slovenski, zahtevate vedno in povsed pijač, ki jih prodaja prva in najstarejša slovenska družba. Ni vam lahko prednost vredovane pijače, ali pa imeti cenil kot največja kompanija.

THE
OHIO BRANDY
DISTILLING CO.Y.Prva slovenska družba za prodajo
opompi pijač6102-4 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIOAli
poznate
te ljudi?

Ce vam vaš prijatelj ali vadi sošed pove, da je bil vod let bolan, da je obupal nad zdravnik in nad zdravili, da je potem ozdravel v nekaj točnah in sicer radi nadaljnega naleta zdraviljenja, in da sedaj dobro opri in ima elat, da je popolnoma zdrav in z vesoljem dela,

ALI BI MU
VRJELI?

Vprasajte:
M. Antončič 1026 E. 61st St.
A. Arndorff, 1171 St. Clair Ave.
A. Aktiallo, 8317 Euclid Ave.
Louis Cat, 1043 E. 61st St.
Geo. Boč, Massillon, Ohio.

Ti so samo nekateri imen stotin, katere smo ozdravili. Stotine pačim od osih, katerih smo ozdravili, je pa vragod v nadih održih od ljudi, ki so prišli v to mesto kot

ZADNJE
ZAVETIŠČE
da OZDRAVIJO

Mi vsek dan odpošiljamo in našega urada ljudi, ki so se ozdravili. Da, ozdravili, da ostanejo zdravi, močni in zdravi v moči in sonku.

V nadih starih ne vprašujemo same, pač pa preljemo celo vaše telo. Mi pogledamo v notranjost vašega telesa z mikroskopom. Mi ne ugličimo, pač pa tako povemo, če moremo ozdraviti ali ne.

Frank Glavic, 5133 Bragg Rd., pravi, da je veselje ozdraviti pri nas, ker ni noči in niti časa za zgušnjevanje pri delu.

Nasi ljudi so najbolj pripravljeni za zdravite vseh kroničnih boležem, revmatizem, nervosnostim in krvnih boležem, kakor boležem v grlu, pijenah, žledcu, jetriah in mehurju. Zdravili so tako kot v velikih sanatorijih v Evropi. To zdravljajmo dobiti samo v uradu.

DR. L. E.
SIEGELSTEIN
PERMANENT BLDG.
744 EUCLID AVE. BLIZU 9 CESTE.
CLEVELAND, OHIO

Josip in Zofka Birk,

6006 ST. CLAIR AVENUE,
Cleveland, Ohio

Mestne novice.

Na dan je prišlo več grehov policije. Ljudska zaupanje je omajano. Župan za govorja policijo.

PREISKAVE.

— V mestni zbornici so se zadnje čase množile pritožbe o obsojanju policije. Obornik Fitzgerald vo v pondeljek predlagal pri seji, da pove župan vsem občinskim svetnikom, kaj on misli o clevelandski policiji. Sodniki vedo tudi veliko povedati. Policia je povzročila tekom zadnjega meseca sledenje skandale: Na E. 12. cesti in St. Clair ave. sta dva policista ponosni ustavila nekega pasanta ter ga po glavi s kolom preteplja. Velika porota sedaj preiskuje ta slučaj. Zadnje tri tedne so se sodniki pritoževali, da mestni detektivi nikakor nečejo odetri v tolerančne hiše, kjer se protipostavno prodaja opojna piča. Baje so detektivi podkupljeni. V torek je moral pred prosekutorja policist Forster, ker je obdolžen, da je pride v hišo Mrs. Glasin, da zapre njenega sina, ki je pobegnil iz kazničnice. Ker je Mrs. Glasin hotela imeti zaporovo povelje, jo je policist tako sunil, da je padla na tla, in ko je bila hotelz maetri pomagati, je tudi ona dobila s kolom po hrstu. Kapitan Madden preiskuje to zadevo. Zapri so policista Murdocka, ki je v nobenem svoje službe šel v neko hišo k 16 letnim deklicam, katero je zapetjal. Proti nekemu drugemu policistu so naperjene enake ttožbe. V sredo je prišla pred sodnika 14. letnega Ruth Farver, ki je povedala, da je obiskala v mestu 19 saloonov, in je povsod dobila piščaco. Pripravovala je sodnike také stvari, da je sodnici delni komaj vrjeti. V ociglednih teh dogodkov je upravljena preiskava. Policia mora biti vzor vseh enečanov, in gotovo je velej na mestu, kar je treba motiti delavska zborovanja ali pa pomagati skrbom, dočim se vidi iz teh poročil, da imajo pri policiji več mož zelo kosmato vestjo.

— Ni se dolgo tega, ko se je nekaj trgovcev izrazilo, da z načelo velikonočno številko ne bo nič, ker ne bodo dati oglasov. Danes stopamo pred občinstvo z obširnejšo in boljšo izdajo lista kot lanskem leto, kjer grožnjami trgovskega društva Komu se imamo zahvaliti. Zavedni delavcem, ki so sami preskrbeli, da so nas zavedni trgovci podpri z obili novic. Delavci sami so svetovali svojim trgovcem, naj omenjajo. Ima mnogo stotin dečevje je priseglo, da bodo poslali na to številko lista, če gav oglas dobijo v listu! Te bodo podprteli! Cenjeni narodniki! Vaš list, katerega narodniki ste, vas vedno prosi, da podpirate one trgovce, ki imajo v listu oglas. Z enako proučju tudi mi stopamo pred vas. Marsikaj boste se kupili za praznike, in prosimo vas, da upoštevate v prvi vrsti trgovce, ki imajo oglase v tej številki. S tem na eni strani pokazete, da ste naši prijatelji, da imatce zaupanje, na drugi strani pa nam pomagate do večjega napredka. Opazili boste, da v listu ni mnogo oglasov, ki so bili prej vedno leta in leta v listu. Na njih mestu so stopili popolnoma novi. Največjo uslugo in dobro delo storite listu, če greste k trgovcu in mu poveste, da ste videli njegov oglas v našem listu, in zato kupite pri njem. Kolikor je oglas v listu, so vasi pošteni. V zahvalo vam ne moremo druzega dati, kot trdno obljubo, da bodo stali vedno trdno na delavskih strani in da preprečimo vsak poizkus, kjer bi se hotelo delavca poščiti. V nadi dobrega sporazuma, vam želimo srečne veličaste praznike!

— Rojak Martin Podgora v Collinwoodu je med rojstvom Slovenske Zadrževce v Collinwoodu nabi-

ral za revno udovo Pontoni. Nabral je lepo sveto \$3.05. Poleg tega je daroval še John Doljak \$1.00. Zadnjic izkazano \$47.75, z današnjim skupaj \$71.80. Imena darovalcev priobčimo prihodnjic, danes se pa vsem skupaj lepo zahvaljujemo za njih delavsko naklonjenost napram revni delavski družini, kjer je udova in devet malih brez rednika.

— Kakih sedem ali osem dopisov pride prihodnjic na vrsto? — Oni svet ob jezerskem bregu, ki ga je mesto vzel zelenicam, nameravajo spremeniti v park in sprajhališča, kar bo posebno v poletnem času prijetno, ker je svet takoj zraven vode. Za te naprave bodoje izdali \$50.000. Samo ne vedo še, ali bi postavili sprajhališča na E. 26. cesti ali na E. 40. cesti, na vsak način pa bodoje zelo v bližini slovenske naselbine.

Slovenski atletični klub ima na velikonočno nedeljo ples in veselico v Knausovi dvorani. To je prva klubova veselica, in plesačljivi pari bodoje našli dovolj zabave.

— Opozorjam na igro "Sad greha", katero igro uprizori Slov. Sokol na Belo nedeljo, 19. aprila.

— Umrli je 6. aprila F. Rojich, član dr. "Clev. Slov.", št. 14. SDZ. Stanoval je na Addison Rd. Doma je bil iz Prepolja, občina Sv. Marjeta na Staj, star je bil 35 let. Bil je član Zveze od 12. oktobra 1913.

— V Lakewoodu kopljeno na več krajih jame za fundament novih hiš. To se godi ravno na onem prostoru, kjer je bilo svoje čase pokopališče. Pri tem pride seveda mnogo mrtvačkih glav in kosti na površje, in razposajeni otroci raznašajo te kosti na vse kraje. Tako je policia našla v pondeljek mrtvački glavo v bližini proge Big Four železnice. Ta, kjer se je pojivala v glavah policie strašna misel, da se je tu zgodi grozen umor. Detektivi so iskal, policiisti pomagali, sodniki bili pripravljeni z zapornim poveljem za morilca, dokler se ni v sredo skazalo, da so otroci glavo tja prinesli iz nekdajnega pokopališča.

— Pastorji združenih cerkev bodoje začeli s kampanjo, da prisilijo mestni svet, naj nareči postavo, glasom katere bo moral imeti vsak pes ovratnik z imenom svojega gospodarja. Ce pes takega ovratnika ne bo imel, bo ustreljen. Zadnje čas je bilo več oseb pogritenih od psov, pa se nikdar ni zvedelo za lastnika.

Clevelandski zidarski podjetniki in člani delavske zidarjevine unije se medseboj poganjajo, kako naj se v prihodnje preprečijo štrajki. Sporazumeli so se, da se postavi poseben odbor, šestih delavcev in šestih podjetnikov, kateremu odboru načeljuje nepristranski predsednik. Ta odbor bo rešil vsa sporna vprašanja.

— Kakih šest mladih deklet je zginilo zadnji mesec iz svojih hiš. Velikansko iskanje po celem mestu, o nekih deklici so trdili, da je bila v nekem saloonu trikrat skozi srce ustrežljena, in sploh so pripravovali silne dogodek, kaj se je z dekleti zgodilo. No, tekem tega tedna so že prišle tri nazaj k staršem, in sicer vsaka s svojim "moščkom". Upamo, da se tudi pri ostalih treh tako zgodidi.

— Kakih sto prisilcev za saloone bo uslušanih šele novembra meseca, ko se neha prvo fiskalno leto.

DENARJE V STARO DOMOVINO posljam:

50 krov	10.35
100 krov	20.50
200 krov	41.00
300 krov	61.50
400 krov	82.00
500 krov	102.50
1000 krov	204.00
2000 krov	403.00
5000 krov	1018.00

Poštarna je vstala pri teh svetih. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinara odbitka.

Naše denarne pošiljatve izplačujejo poštni branilni urad v 11 do 12 dnih.

Denarje nam pošiljati je najboljšije do \$50.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem platu, vedno znoti po Domestico Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKER
Collins Rd., New York, N. Y.

ALI PODRUŽNICI
510 St. Clair ave., N. E.
CLEVELAND, O.

Dopisi.

Collinwood, O. Cenjeno uredništvo! Vse je prišlo tako, kakor je bilo pričakovati, namerete da nikjer med pošteno človeško družbo ne morejo dobiti oni trgovci, ki s Turkom trbijo, zaveta, kakor pri piškavem Am. Sl., ki je najstajajoči v najbolj nazadnjaki list v Ameriki. Temu listu načeljuje zloglasni župnik Janez Kranjc z nekolkim meščarji. Ti pač dobro vedo, kako se da narediti pod krinko nazadnjasta dober business in s čigancem veseljem so sprejeli Judeževe groše clevelandskih trutjanov za celo auto-karo iztovarjanje pri slovenskih trgovcih! Čast jim, ker se podnem pogojenem ne dajo vleči v farovž, čast jim, ker se ne dajo ustreznih poslodoljev.

Vsa čast od strani delavstva onim našim trgovcem, ki niso šli pod blagoslovljeno kopito, ki stoe na naši strani, ki se zavedajo, da imajo koristile ob delavcev, kajti Rockefellerji in Morganji današne ne kupujejo pri slovenskih trgovcih! Čast jim, ker se podnem pogojenem ne dajo vleči v farovž, čast jim, ker se ne dajo ustreznih poslodoljev.

Načelje vse ob jezerskem bregu, ki ga je mesto vzel zelenicam, nameravajo spremeniti v park in sprajhališča, kar bo posebno v poletnem času prijetno, ker je svet takoj zraven vode. Za te naprave bodoje izdali \$50.000. Samo ne vedo še, ali bi postavili sprajhališča na E. 26. cesti ali na E. 40. cesti, na vsak način pa bodoje zelo v bližini slovenske naselbine.

Slovenski atletični klub ima na velikonočno nedeljo ples in veselico v Knausovi dvorani. To je prva klubova veselica, in plesačljivi pari bodoje našli dovolj zabave.

— Opozorjam na igro "Sad greha", katero igro uprizori Slov. Sokol na Belo nedeljo, 19. aprila.

Umrl je 6. aprila F. Rojich, član dr. "Clev. Slov.", št. 14. SDZ. Stanoval je na Addison Rd. Doma je bil iz Prepolja, občina Sv. Marjeta na Staj, star je bil 35 let. Bil je član Zveze od 12. oktobra 1913.

— V Lakewoodu kopljeno na več krajih jame za fundament novih hiš. To se godi ravno na onem prostoru, kjer je bilo svoje čase pokopališče. Pri tem pride seveda mnogo mrtvačkih glav in kosti na površje, in razposajeni otroci raznašajo te kosti na vse kraje. Tako je policia našla v pondeljek mrtvački glavo v bližini proge Big Four železnice. Ta, kjer se je pojivala v glavah policie strašna misel, da se je tu zgodi grozen umor. Detektivi so iskal, policiisti pomagali, sodniki bili pripravljeni z zapornim poveljem za morilca, dokler se ni v sredo skazalo, da so otroci glavo tja prinesli iz nekdajnega pokopališča.

— Pastorji združenih cerkev bodoje začeli s kampanjo, da prisilijo mestni svet, naj nareči postavo, glasom katere bo moral imeti vsak pes ovratnik z imenom svojega gospodarja. Ce pes takega ovratnika ne bo imel, bo ustreljen. Zadnje čas je bilo več oseb pogritenih od psov, pa se nikdar ni zvedelo za lastnika.

Clevelandski zidarski podjetniki in člani delavske zidarjevine unije se medseboj poganjajo, kako naj se v prihodnje preprečijo štrajki. Sporazumeli so se, da se postavi poseben odbor, šestih delavcev in šestih podjetnikov, kateremu odboru načeljuje nepristranski predsednik. Ta odbor bo rešil vsa sporna vprašanja.

— Kakih šest mladih deklet je zginilo zadnji mesec iz svojih hiš. Velikansko iskanje po celem mestu, o nekih deklici so trdili, da je bila v nekem saloonu trikrat skozi srce ustrežljena, in sploh so pripravovali silne dogodek, kaj se je z dekleti zgodilo. No, tekem tega tedna so že prišle tri nazaj k staršem, in sicer vsaka s svojim "moščkom". Upamo, da se tudi pri ostalih treh tako zgodidi.

— Kakih sto prisilcev za saloone bo uslušanih šele novembra meseca, ko se neha prvo fiskalno leto.

DENARJE V STARO DOMOVINO posljam:

50 krov	10.35
100 krov	20.50
200 krov	41.00
300 krov	61.50
400 krov	82.00
500 krov	102.50
1000 krov	204.00
2000 krov	403.00
5000 krov	1018.00

Poštarna je vstala pri teh svetih. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinara odbitka.

Naše denarne pošiljatve izplačujejo poštni branilni urad v 11 do 12 dnih.

Denarje nam pošiljati je najboljšije do \$50.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem platu, vedno znoti po Domestico Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FR. KOŽEL,
14502 Saranac-Rd.

Desetletnica S. N. P. J.

V soboto zvečer so chicanika društva praznovala slavnost desetletnice S. N. P. J. Glasilci je ob tej priliki izšli v svečani zdaji. Vršili se je tudi veselica v Pilsen auditoriju, ki je bil narod re-

Uspehi volitav.

V Milwaukee ni prodri socijalistični župan. Temperenčniki so povsod prido bili mnogo uspehov.

JOLIET MOKER.

Milwaukee, Wis., 8. aprila. Pri včerajšnjih volitvah je bil izvoljen dosedajni župan Bading, nasprotnik socialistov. Dobil je 6000 glasov večine nad socialističnim kandidatom Seidelnom. Izvoljen pa je socialistični mestni pravnik Daniel Hoan z 200 glasov večine. Socialisti so izvolili tudi 6 aldermanov, demokratje pa 23.

Chicago, Ill. Tu so se vrstile v tork občinske volitve, pri katerih je kandidiral devet žensk za aldermanke. Nobena ni bila izvoljena. Ženske so se sploh volitve slabo udeležile. Od 217.000 registriranih volik je prišlo na volišče le 92.000 žensk. Chicagski mestni zbor je sledič izbran: 41 demokratov, 21 republikev, 5 na prednjakov, z neodvisno in en socialistom. Objednem so chicagski volivci odčlonili denar za subway. Predmestja Cicero in Morgan Park se pridružijo Chicago. Odobrili se je zidava nove bolnišnice in javnih kopališč. Iz Aurome je prišlo poročilo, da bo prej stal, kakor vaša nova cerkev, kajti sramota na največjo slovensko naselbino v Ameriki, kjer štejemo 20.000 Slovencev. 70 društev, pa nimamo ene lastne narodne dvorane. Rojaki, na plan z načrti za narodni dom!

Jaz sem mnenja, da imamo lahko v enem letu \$100.000 nabrnega. Kajti za nizo svoto se ne bi splačalo zidati. Kajti stavba mora odgovarjati vsem potrebam, ki so v Clevelandu, kar se tiče društva, načelje vrednost, da je eden najboljši prijatelji Huerter. Ako se Španci nečejo pravljivo umakniti, bodoje pozneje usmrčeni. Onih 800 Špancev, ki je prišlo na ameriško ozemlje, je zidava nove bolnišnice in javnih kopališč. Iz Aurome je prišlo poročilo, da bo prej stal, kakor vaša nova cerkev, kjer štejemo 20.000 Slovencev. 70 društev, pa nimamo ene lastne narodne dvorane. Rojaki, na plan z načrti za narodni dom!

Najsilnejši boj pa se je vršil med mokrimi in suhih po celih državah Illinois. Suhih so si prizadeli vse, da bi premagali mokre. Sledenje mesta so ostala mokra, klub najljutješemu boju po strani suhih: Springfield, Quincy, Joliet, West Galena, Rock Island, Dixon, Aurora, Alton in Moline. Fanatiki pa so zmagali v sledenjih mestih, kjer je bil dočasno župan: Bloomington, Decatur, Galesburg, Belvidere, Canton, Freeport, Monmouth, Kewanee, Lockport, Elgin, in East Galena. V teh mestih so odločile ženske, da so mesta postala suha. Po nekaterih mestih so uprizorile ženske silne rabuke, da bi pregovorile čim več moških, naj glasujejo za temperenčne fanatike. Edino v mestu Springfield, Ill., so ženske večinoma glasovale za moko. Toda v ostalih krajih pa so ženske volivke povzročile, da bo postalo sedaj v državi Illinois 16 countyev suhih, kjer je bila dosedaj dovoljena poveljena. V Illinoisu je sedaj vsega skupaj 36 countyev suhih. Po celih državah bo moralno zavzetih 1100 saloonov, in država bo zhubila nad podkrovji milijon dolarjev na leto dohodka. Na tisoče oseb pride na veliko delo bi se moral skiliti javni ljudski shod in voliti resne može v pripravljalnemu odboru. Za Tajnik ali blagajnik naši se si počeli potrebovati potrebuje, kajti dolgočasno zavzel darovati \$10 v enem letu. Ne naenkrat, pač pa tečajem leta. Plačevalo bi se lažko poljubno pri druščenih sejah zato določenemu odboru. Napravile naj bi se v to osvrho male knjižice, kaj mor bi se zabilježili doneski. Kakor hitro je svota \$10 za zbilježeno, se izroči knjižica pripravljalnemu odboru. Za to veliko delo bi se moral skiliti javni ljudski shod in voliti resne može v pripravljalnemu odboru. Na tisoče oseb pride na veliko delo bi se moral skiliti javni ljudski shod in voliti resne može v pripravljalnemu odboru. Za to veliko delo bi se moral skiliti javni ljudski shod in voliti resne može v pripravljalnemu odboru. Za to veliko delo

NA TUJH POTH.

POTOPISNI ROMAN,

SPRAL
KAROL MAYZa Clevelandsko Ameriko
priredil L. J. P.

Kis - Kapčji.

Posamič korakamo ob reki, jaz s Halefom naprej. Ko mi ne žetrt ure, podvojimo našo pozornost, in ne mine dolga, ko zgledamo ob bregu srat: "O" je bil stražirski Kurдов. Nekaj hitrih skakov, in že smo pri njem. Z rokami ga zgrabiš za vrat, Karloši ga pa zvezelo. Na drugo stran se nismo smeli takoj, ker bi nas lahko kdjo videl. Dogovorim se torej s šejkom, da bom oddal glas žabe, kadar opazim, da se bliži pripraven trener. Potem pa grem ob bregu nekoliko niz dol in plavam preko vode. Adutje so se morali čutiti kako varne, kajti nisi en sam človek ni zbujen.

Tu leže Sirvani Kurdi, eden zraven druga. Mnogo izmed njih glasno omriči. Nedaleč od njih je pet dreves, kamor so prvezali pet ujetnih žensk, in okoli njih počivajo Armenici. Opazim tudi konje, katerih nekateri se pasejo, drugi pa leže v travi. Perzijanca pa nisem mogel nikjer odkriti. Toda ker nisem imel časa, da bi dolgo iskal okoli, se splazim proti bregu, da oddam dogovorjeno znamenje. Tu začujem na desno od sebe v vodi neko granne in pljuškanje, in ko načasneje tja pogledam, opazim nekaj okroglega, kar je zgledalo kot človeška glava.

"Govori tiho, čisto tiho, sašu da te jaz slišim. Rešiti te hočem. Ali si ti Mirca Mučar?"

"Da, ali spadaš tudi ti k rojavcem?"

"Ne."

"O bog, kaj bom končno vendar rešen! Moji ljudje so vši umorjeni, in moja hči je vjetnštvu!"

"Kaj si v vodi prvezan?"

"Da zvezali so mi roke na hrbitu in tudi noge, na katere so zavezali velik kamen, da ne morem nikamor in da mi sega voda skoro do ust. Kdorkoli si, gospod usmilil se me in reši me!"

"Jaz sem oni kristijanski garjevi pes, nad katerim si danes opoldne toliko klel. Toda ne pozabi, da raditega nisem slab človek, in ti hočem pomagati."

Potegnem nož in plavam do njega, toda dvakrat sem moral pod vodo, predno se mi je posrečilo prerezati vrv, s katero je bil prvezan kamen. Potem pa potegnem siromaka na suho.

"Vsedti se in bodi miren, naj pride kar hoče."

Zatem oddam zgovorjeno znamenje, in kmalu potem vidiš, da prihajajo Zibari Kurdi počasi in predvino preko vode. Razložim jim svoj načrt, nakar se začne napad. Pet najat mož obkoli Arment, petinštirideset pa Kurde. Zgordilo že vse tako neslišno, da se nihce ni zbulil. Potem pa zgrabi vsakdo svojega moža.

Kratek krik in tuljenje, kratek hoj, in v treh minutah smo bili že gospodarji taborišča. Sovražniki leže zvezani na tleh. Nihce izmed njih ni bil mrtev, le nekaj jih je dobilo manjše praski.

Med tem pa je šejk tudi že vprostil ujetnice, med katerimi je bila tudi Šefaka, ki teče nasproti svojemu možu.

In dočim se okoli mene vse veseli, poščem jaz Halefa in ga peljem nekoliko proč od tabora.

"Pojd Halef. Vzemiva dva sirvanska konja in jahava naše taborišče, kjer naznaniva, da se nam je delo posrečilo."

"Sedaj že proč, sidi?" vpraša. "Ali nič ne misliš, da morava dobiti nekaj zahvale za dobro delo?"

"Ravno raditega grem proč, ker nečem poslušati raznih zaviral. Vsi jajc pojdoviva."

bregu. Tu naju pa zagleda šejk, ki zakliče:

"Stoj, emir, kam pa?"

"V naše taborišče."

"Ostani tu, ostani, Šefaka bi rada govorila s teboj!"

Konje poženeva v vodo in potem jahava ob nasprotnem bregu naprej, dokler ne prideva do taborišča, kjer je najino poročilo vzbudilo največje veselje. Moj mali hadži se ni mogel premagati, da bi stopil k Armencu in mu v veseljem naznani:

"Zmagali smo, in nihce izmed twoje bande ni pobegnil.

Kje je sedaj tvoj veliki gobec in kje je tvoje maščevanje? Sramoto se boš odpeljal v pečko, mi smo pa svojo slavo poveli, in o naših delih se bo

pele po vseh mestih Turčije, Arabije in Perzije. Ti si umirojajo pritlikavec, jaz sem pa

prevezali pet ujetnih žensk, in

okoli njih počivajo Armenici.

Opazim tudi konje, katerih nekateri se pasejo, drugi pa leže v travi. Perzijanca pa nisem

mogel nikjer odkriti. Toda ker

nisem imel časa, da bi dolgo

iskal okoli, se splazim proti bregu, da oddam dogovorjeno znamenje. Tu začujem na

desno od sebe v vodi neko granne in pljuškanje, in ko načasneje tja pogledam, opazim nekaj okroglega, kar je zgledalo kot človeška glava.

"Govori tiho, čisto tiho, sašu

da te jaz slišim. Rešiti te hočem. Ali si ti Mirca Mučar?"

"Ne."

"O bog, kaj bom končno vendar rešen! Moji ljudje so

vsi umorjeni, in moja hči je vjetnštvu!"

"Kaj si v vodi prvezan?"

"Da zvezali so mi roke na

hrbitu in tudi noge, na katere

so zavezali velik kamen, da ne

morem nikamor in da mi sega

voda skoro do ust. Kdorkoli

si, gospod usmilil se me in reši

me!"

"Jaz sem oni kristijanski garjevi pes, nad katerim si dares opoldne toliko klel. Toda ne pozabi, da raditega nisem slab človek, in ti hočem pomagati."

Tudi Mirca Mučar ni vedel, kako bi se zahvalil. Ko ga prosim, naj vzame s seboj tri ujetne deklice iz Serdaša, je bil takoj pripravljen.

Obravnati je bilo treba, kako naj postopamo s starim šejkom Sirvani Kuđov. Jaz sem ga zagovarjal kljub njegovemu hubodnosti. Zasluzili so teško kaznen, toda mojemu prigovaranju se je posrečilo doseči prišek, da se ne maščuje nad Sirvani Kurdi. Lahko so prosto odšli, toda svojo lastnino so morali pustiti Zibari Kurdom. Bili so prisiljeni, pač nastopiti pot proti domu. Se poprej pa so morali biti pričaknati, ki je čakala Arment.

Slednje je čakala hujša usoda kot njih kurdske tovarišči, kajti Armenici so bili pravi povzročitelji dekliškega ropa. Seri Šer me vpraša:

"Kaj bi ti z njimi naredil, emir?"

"Po postavah bi jih moral izročiti mutesarifu v Šersoru, da jih kaznuje."

Tega najbrž sam ne bi naredil. Kaj mene briga mutesarifi? Ce bi se ravnal po njegovih postavah, ne bi bil nihče teh psov kaznovan, kakor zasluži. In kdo bo skrbel za varnost, da jih prepeljemo k njemu? Mi smo prosti Kurdi in se ravnamo po svojih postavah. Prosim te, da nikar ne spregovoris dobre besede v njih prid. Kakor si mi prijatelj, toda to pot te bom poslušal."

"Vsi ljudje smo grešniki in se moramo med seboj milostno soditi, toda tu se ne gre samo za greh, pač pa za prirojeno grdo hudožijo. Kradli so ženske in jih prodajali, in vendar so ustrelili sedem Perzijancev. Naredi z njimi, kar hočeš."

"Govoril si mi prav iz srca, hvala ti!"

"Eno prošnjo še imam. Ne muči jih po nepotrebnem in skušaj zvedeti od njih, kam so skrili upravne deklice. Ce nazznamo to njih sorodnikom, se mogoče se posreči, da stariši dobijo svoje upravne otroke nazaj."

"Da tako bom naredil. Sedaj hočem sklicati starejšine k zborovanju. Ali se hočeš zborovanja udeležiti?"

"Ne. Toda pokliči me, predno potrdite odsodbo. Pred smrto hočem se enkrat z njimi govoriti, in mogoče se skešajo svojega sramotnega dela."

Odstranim se od tabora ter

hodim ob bregu gori in dol.

Ni moglo miniti še pol ure in

se hočem vrniti v tabor, ko

ratujem pokonč.

V našem pokonču pa je

zvezal šejk Šefaka.

"Pojd Halef. Vzemiva dva

sirvanska konja in jahava na

naše taborišče, kjer naznaniva,

da se nam je delo posrečilo."

"Sedaj že proč, sidi?" vpraša.

"Ali nič ne misliš, da morava

dobiti nekaj zahvale za

dobro delo?"

"Ravno raditega grem proč,

ker nečem poslušati raznih za-

vak, vsej pojdiviva."

naglici hitim proti taboru. Ko pridev tja, vidim dvanajst mrtvih trupel ležati na tleh.

"Ukazal si jih ustreliti?" reče šejku. "pa vendar sem hotel še prej govoriti z njimi!"

"Povedal sem jim," odvrne šejk. "Tu so pa začeli prekljinati in psovati. Jezza me je zgrabilo in ukazal sem vse skupaj postreljati. Alah bodi nihj dušam milostljiv!"

"Toda vidim tu le dvanajst trupel! Kje pa je njih načelnik, dekliški ropar?"

"Pojdi, pokazati ti hočem."

Pelje me proti bregu, kjer stoje njegovi ljudje in gledajo v vodo. V sredini reke vidim majhen splav, v naglici narejen iz trave, in na tem splavu sedi zvezani trgovec.

"Kaj pomeni to?"

"Sodbo, katero si je zaslužil. Prodajal je napačno Mohamedovo ūri, goljufal je s svetimi predmeti in se norčeval s svetimi stvari, in zato mu bo sedaj voda preko glave tekel. Kroglja je za njega prehitela in predobra; glej, tu sedi na splavu iz trave, ki ne plava, pač pa se polagoma pogrejuje; utoplil se bo v vodi. Povedal si mu, da je to za njega najboljša kopelj."

Mene stresne groza. Toda storiti sem moral svojo dolžnost. Zaklicem grešniku, da će hoče hitro umreti, naj se skesa, potem dobi krogljo, toda pustil me niti izgovoriti ni.

"Da. Mi smo pregnani, mi kristijani in šiti, in tu smo si naskrivnem ustanovili vas, kjer lahko nemoteno živimo. Ce hočeta pri nas ostati, vaju čaka prijazen sprejem."

"Midva ostaneva pri vas. Pelji nas v naselbino."

Tu prime starec za mojo roko in reče ves ganjen:

"Gospod, hvala ti Veliku velje boš prinesel v naše koče. Toda povej mi, ce hočeš pri nas kristijan ali pri šiti stanovati?"

"Mi je vseeno. Ali ne morem biti gost cele vase?"

"Ne. Živel smo v edinstvu s šiti, toda sedaj smo se tudi z njimi spri. Oni hočajo moriti mi jim pa branimo, kajti preposedano nam je kri prelivati?"

"Čegavo kri?"

"Kri Akra Kurдов. Eden izmed šitov je pred dvema letoma srečal nekaj Kurdov rodu Akra. Napadli so ga da ga oropajo. Toda hrabro se je branil in pobegnil, dasirano je bil precej ranjen. Iz maščevanja so Kurdi potem napadli našo naselbino, pobili več ljudi in jih osem odpeljali v sužnjost, štiri moške, tri ženske in eno deklico, deloma kristijane, deloma šiti. Mi smo sledili skriven, dasi smo bili slabje od njih. Hoteli smo oprostiti ujetnike, katerih je čakala žalostna usoda. Toda Akri nikjer ne stanujejo stalno. Ko smo došli do njih, so bile slednje že prazne, od onega časa pa so se naseleli ob Ghazir reki, tako daleč od nas, da nismo mogli za njimi. Naenkrat pa so se vrnili in se naseleli komaj dva dneva od nas. Nekaj naših moških je šlo tja, da poizvede, kaken je položaj. Videli so tudi naše ujetnike, ki so morali uklenjeni teska dela opravljati. Hoteli smo jih oprostili. Mi kristijani z zvijoča, šiti pa s tem, da jih napademo. Sir Šafi, načelnik šitov se je nad nas razjel, ker nismo hoteli iti z njim. Jutri se napotili s svojimi ljudimi od tod, mi pa ostanemo že raditega tukaj, ker je praznik. O, gospod, ce bi mogel biti ti pri nas!"

To se pravi slovensko: "Cescena Marija, milosti polna!"

In tu v divjini naj bi se kje nahajal kak kristijan? Bil sem tako začuden, da mi je skoraj sapa posla. Tudi mojemu Halefu se je godilo isto. Ko je bila molitev končana, mi reče:

"Ali si sliši sidi? To je bila kristijanska molitev! Ali ni čudno? Kdo neki je molil?"

"Tako, poizveva, odvrem, ko obrnem svojega vrancu proti dotočnemu kraju. Tu zagledam pred seboj, veliko skalnatno pečino. Tam kleči neki siromaško oblecen starec. Na sebi ima samo kratko srajce in hlače; noge so gole, pa tudi na glavi nima nobenega pokrivala. Srebrno sivi lasje mu vise daleč dol po hrbitu. Ko zagledam pred seboj kvišku in reče s presečim glasom:

"Aman, aman, ia salatia — milost, milost, gospodje! Pričaznesi staremu možu, ki stoji že z eno nogo v grobu."

Ponudim mu roko in odvrnem:

"Ne: boj se, oče! Mesto kjer si molil, mora biti sveto vsakemu Kurdu, jaz pa nisem Kur, ne Turek, ne Arabec, pač pa kristjan."

Pevska društva in narodna pesem.

V vseh večjih slovenskih našeljih imamo slovenska pevska društva. Njih namen je gojiti slovensko pesem na tujem in s tem ohranjati narodno zavest. Res blag namen! Med praktičnimi Amerikanci, brez sredstev za vstop v boljše ameriške kroge, brez znanja angleščine, da bi se udeleževali angleških predstav in koncertov, je slovenska pesem res edina pot, da ostane med Slovenci nekaj potrebnega idealizma. Življenje ameriške Slovence je itak dovolj pusto in nezanimivo, in le občasni piva ali rujnega vina in ob zvokih krasne slovenske pesmi nam je še mogoče prenašati domotožje po naši krasni domovini onstran oceana.

Pevska društva imajo tukaj važno nalogu: da gojijo slovensko pesem, da se pojte pravilno. Velikorat sljšimo petje, ki ne dela časti krasni narodni pesmi. Treba pa je pred vsem, da pevska društva v Ameriki gojijo pravo narodno petje. Dosedaj se je pa vse preveč poudarjalo umetno petje, zanemarjalo pa se je petje, ki odmeva po vseh in mestih slovenskih dežel.

Bil sem pri koncertih slovenskih pevskih društev. Mesece in mesece so se vežbali pevci; mučili so se s težavnimi fugami in pevskimi skoki; z velikom navdušenjem so nastopili na odru, da bi končno pokazali uspeh svojega truda. Peli so prazni dvorani. Velikorat se je med najtežjimi kompozicijami zasišla neslašna opazka napol pijanega rojaka. Čim boljši je koncert, tem bolj smo navadno razočarani. Premalo je namreč med rojaki oseb, ki bi res umele težko umetno pesem. Neznane so jim besede, neznana glasba. Godi se jim, kakor Amerikanec, kadar poslušajo Wagnerjevo opero. Res je umetniško, toda za preproste ljudi je suhoporno in rekel bi dogočasno. In dokler nimamo med nami več izobražencev, ne bodo umetni koncerti uspeli. Pevska društva se morajo ozirati na to, kar ljudstvo razume in kar ljudstvo ceni. In večina naših ljudij bolj ceni "Je pa davi slan'ca padla" kakor pa "Pobratemijo". Ako bi se narodne pesmi pravilno pele, bi imeli poslušalci in pevci več vžitka kakor pa z umetnimi pesmi. Pevci bi zapetli narodne pesmi v prijetni družbi ali pri zabavah na prostem, kjer umetne pesme nikdar niso napravile dobrega vtisa.

Naš nasvet bi bil torej, da pevska društva učijo narodno petje. Da se vežbajo v tem posebno fantje in dekleta, ki so morda dasli že v Ameriki ali pa oni, ki se niso imeli prilike učiti v starem kraju. Ako pevdr. upoštevajo ta nasvet, jim ne bo teško dobiti pevcev, ki imajo naraven talent in veselje do ne pretežkih napevov. Tudi koncerti bodo bolje obiskani. Seveda se semintja lahko vpelje tudi umetna pesem, vendar naj narodno petje prevladuje. Ako se "Glasbena matica" ne sramuje peti narodnih pesmi, nam jih tudi v Ameriki ni treba sramovati pri pevskih družtvih.

Za učenje narodnih pesmi imamo lepe zbirke Žirovnikove, Hubadove, Bajukove, itd.

Toliko za gojitev narodne pesje. Dr. F. J. Kern.

DRUŠTVENI OGLASI.

EDINOST

Sl. Nar. Pevska Pod. Sam. društvo ima svoje redne mesečne seje vsako drugo nedeljo v mesecu v Mario Bratkovnikov dvorani, 31. cesta in St. Clair. Rojaki so ujedno vabjeni k obilnemu pristopu. Sprejemajo se od 18. do 40. leta. — Predsednik Prim. Rogo, 6400 St. Clair. I. tajnik J. Jadrich 1388 E. 36 St.; blagajnik Anton Za visek, 3332 St. Clair Ave. Društveni zdravnik, F. J. Kern 6202 St. Clair Ave. 29. marca 14.

SUZEMBERK.

Slov. Sam. Pod. društvo ima svoje redne mesečne seje vsako drugo nedeljo v mesecu v sicer na 3048 St. Clair in 31st St. Rojaki, tega prilika vam je dana za pristop. Društvo lepo napreduje, bodisi s članstvom kakor z blagajno. — Predsednik R. Mauer 4220 Superior avenue, tajnik John Roje 4220 Superior ave., blagajnik F. Marček 4331 Superior

ave. Domovinski zdravnik F. J. Kern, 6202 St. Clair ave. 1. jan. 14.

DELAVEC, St. 51 S. D. P. Z.

Ima redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. pop. na 6006 St. Clair Ave. — Predsednik Frank Miklo, 6111 St. Clair ave., blagajnik Louis Kvoder, 6004 St. Clair ave., blagajnik John Zaitko, 1110 East 64th Street. Društveni zdravnik za pristop je dr. White. V društvo se sprejemajo Slovenci od 18. do 65. leta. Za \$1.25 na mesec se zavarujejo za \$7.00 bolniške podpore in \$500.00 smrtnine. Za nadaljnja ponaušila se obravljajo na društveni odber. 15. marec 13.

SV. VIDA, St. 25 K. S. K. J.

Ima svoje redne mesečne seje prvo nedeljo v mesecu v Krausovi dvorani. Predsednik Mike Štefanik, 6181 St. Clair ave. I. tajnik Joa. Russ, 1306 E. 55 St. društveni zdravnik J. M. Štefanik, 6127 St. Clair ave. Jer. Kraus, zastopnik, član se sprejemajo od 18. do 45. leta. Usmrtnina \$400 ali 1000 in \$50.00 bolniške podpore na teden. Novovpisani član mora prinesi zdravniku liste prvega tajnika pred sejo, nakar se pošljajo vrnjenemu zdravniku, če ga ta potrdi, društvo prihodnosti sej na njegovem sprejetju classuje. Isto velja za članice. Rojaki se vabijo k obilnemu pristopu. 1. avg. 14.

DR. "SLOVENIJA"

Ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu ob 2. uru popoldne v prostorji na 3044 St. Clair ave. Edor Zell lahko pristopi brez da bi bil pred mesecom dan upisan, vstopil na 17.—25. leta prosta, od 25.—30. let \$1.00. Bolniške podpore je \$3.00 na teden. Vpravljajo se pri predsedniku F. Šepko, 3504 St. Clair ave. ali Fr. Russ, tajnik 6104 St. Clair ave. Za brate kateri pritojajo je zdravnik F. J. Kern, 6202 St. Clair ave. 31. dec. 14.

ZALOSTNE MATERE BOŽJE

Slov. mzd. sam. podp. društvo ima redne mesečne seje vsako tretjo nedeljo v mesecu v Krausovi dvorani ob 2. uri pop. in redne seje vsak ponedeljek ob sedmih sicer v veliki Krausovi dvorani. — Predsednik Jon. Sadar 1157 Norwood Rd.; tajnik Fr. Kovacić 1161 Norwood Rd., blagajnik M. Glević, 6181 St. Clair, načelnik F. Mrvar, 1361 E. 55 St. Društvo sprejema osebe od 16. do 30. leta, in plačuje \$8.00 bolniške podpore. Urdina značilo na mesec. 1. avg. 14.

GLOVENSKI SOKOL

tolvalno in podporno društvo ima svoje redne mesečne seje vsako tretjo nedeljo v mesecu na 6131 St. Clair ave. ob 2. pop. Starosta Frank Hoštar, tajnik Andrej Miška, 1107 E. 61st St.; blagajnik John Pekoli 6011 Bonna ave. Društveni zdravnik F. J. Kern, 6202 St. Clair ave. 1. jan. 15.

SV. ALOJZIJA (Newburg)

Kranjsko stov. kat. podp. društvo ima svoje redne mesečne seje vsako prvo nedeljo v mesecu v M. Plutovi dvorani na 3611 E. 81 St. — Predsednik Jos. Lekan 3514 E. 80 St. — tajnik Josij Trček 3506 E. 76 St. St. M. blagajnik Ant. Fortuna 3506 E. 81 St. — 1. jan. 15.

SRCA MARIJE (staro)

zenko sam. podporno društvo ima redne mesečne seje vsak drugi četrtek v mesecu v Krausovih prostorjih ob 8. uri sicer. — Starosta Zofija Birk, 6029 Glass ave., tajnika Frančiška Leuschke, 6121 St. Clair ave.; blagajnika Teresija Vidmar, 1145 E. 60th St. Društveni zdravnik F. J. Kern 6202 St. Clair ave. 19. marca 14.

SOKOL, St. 62. S. D. P. Z.

Slov. žensko podp. društvo ima svoje redne mesečne seje vsak prvi tork v mesecu v Štefničarjevih prostorjih ob 8. uri sicer. — Starosta Žofija Birk, 6029 Glass ave., tajnika Frančiška Leuschke, 6121 St. Clair ave.; blagajnika Teresija Vidmar, 1145 E. 60th St. Društveni zdravnik F. J. Kern 6202 St. Clair ave. 1. avg. 14.

CLEVELANDSKIE SLOVENKE

žensko podp. društvo St. 6. D. P. Z. Imajo svoje redne mesečne seje vsak prvi tork v mesecu v Štefničarjevih prostorjih ob 8. uri sicer. — Starosta Žofija Birk, 6029 Glass ave., tajnika Frančiška Leuschke, 6121 St. Clair ave.; blagajnika Teresija Vidmar, 1145 E. 60th St. Društveni zdravnik F. J. Kern 6202 St. Clair ave. 1. jul. 14.

COLLINSWOODSKI SOKOL*

Samostojno društvo ima svoje redne seje vsako četrto nedeljo v mesecu v J. Grdinovi dvorani. — Predsednik Louis Srpjan, 1. tajnik John Znidarič 1152 E. 61 St. blagajnik Anton Miheljak. Društvo je dr. Frank J. Kern 6202 St. Clair ave. Društvo daje \$7.00 na teden in \$100.00 smrtnine. Slovence se vabijo za pristop. — Marija Franciška predsednica \$100 Union ave. Franciška Penko tajnika 3507 E. 81 St. M. Franciška Juž blagajnika 3535 E. 81 St. — 1. jul. 14.

DRUŠTVA S. D. Z.

Društvo St. 1. Cleveland, Ohio. Predsednik J. Šulc, 1165 Norwood Rd.; tajnik John Jelovac, 5519 Forest Ave.; blagajnik Frank Štok, 1826 East 5th St. — Seje se vrše vsako četrto nedeljo v mesecu ob 9. uri popoldne v Birkovi dvorani na 6006 St. Clair ave. Zdravnik Dr. F. J. Kern 6202 St. Clair ave. 1. april 15.

LOŠKA DOLINA

ima svoje redne mesečne seje vsako četrto nedeljo v mesecu v J. Grdinovi dvorani. — Predsednik Louis Srpjan, 1. tajnik John Znidarič 1152 E. 61 St. blagajnik Anton Miheljak. Društvo je dr. Frank J. Kern 6202 St. Clair ave. Društvo daje \$7.00 na teden in \$100.00 smrtnine, dokler je blagajna še bolj majhna. Mesecima znata \$1.00 in nič drugega. Rojaki, posečno Loščani, se vabijo k obilnemu pristopu. Vpletne lahko pri 1. tajniku John Znidarič 1152 E. 61 St. — 1. jul. 14.

VRH PLANIN

Sam. pevsko in podp. društvo ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu v pevsko valo vsako sredo ob 14.30 uri sicer v Dan Štefničarjevih prostorjih ob 8. uri sicer. — Predsednik Andrej Kraljevič 433 E. 158 St., tajnik M. Jančič 15706 Waterloo Rd.; Bolniški nadzornik H. Kodelja, 452 E. 158 St. — 1. april 15.

OGLASI.

Hiše naprodaj. Dve hiše naprodaj na Norwood Rd. za 6 družin, so v dobrem stanu, velik lot, se dobri mnogo renta na mesec. Cena samo \$660. Imam skoro novo zidano hišo za 8 družin, ki se plačujejo s samim rentom, vsaka dvorana staro 800 kvadratnih stopnic. Zdravnik dr. F. J. Kern 6202 St. Clair ave. 1. april 15.

TRGOVINA Z ŽGANJEM

in VINOM.

Postrežba točna in solidna

LEO. SCHWALB,
6112-14 ST. CLAIR AVE.

DRUŠTVENI OGLASI.

EDINOST

Sl. Nar. Pevska Pod. Sam. društvo ima svoje redne mesečne seje vsako drugo nedeljo v mesecu v Mario Bratkovnikov dvorani, 31. cesta in St. Clair. Rojaki so ujedno vabjeni k obilnemu pristopu. Sprejemajo se od 18. do 40. leta. — Predsednik Prim. Rogo, 6400 St. Clair. I. tajnik J. Jadrich 1388 E. 36 St.; blagajnik Anton Za visek, 3332 St. Clair Ave. Društveni zdravnik, F. J. Kern 6202 St. Clair Ave. 29. marca 14.

SAVA St. 57 S. S. P. Z.

Ima svoje redne seje vsako prvi tork v mesecu pri John Grdin, 1101 Bonna ave. Predsednik R. Cerkvenik 1115 Norwood, tajnik J. Bačnik 6528 St. Clair ave. blagajnik A. Žagonc 1251 East 54th St. — V društvo se sprejemajo rojaki od 16. do 55. leta. Torači imajo rojaki, ki so prekoračili 45. leta, lepo priliku, stropiti v društvo, ki daje \$2.00 na teden bolniške podpore in \$500.00 smrtnine. 1. feb. 15.

Dr. SRCA JEZUSA.

Ima svoje redne mesečne seje vsako zadnjo nedeljo v mesecu v sicer na 3048 St. Clair in 31st St. Rojaki, tega prilika vam je dana za pristop. Društvo lepo napreduje, bodisi s članstvom kakor z blagajno. — Predsednik R. Mauer 4220 Superior avenue, tajnik John Roje 4220 Superior ave., blagajnik F. Marček 4331 Superior

ave. Domovinski zdravnik F. J. Kern, 6202 St. Clair ave. 1. jan. 14.

SV. JOSEFA

Sam. kranjsko kat. podp. društvo ima redne mesečne seje četrto nedeljo v mesecu ob 3. uri pop. v Krausovi dvorani. Velopogon ob 18. do 25. leta prosta. Za 18. do 35. leta \$2.00 in 35. do 40. leta \$2.50. — Predsednik Frank Koren 1388 E. 41 St. prvi tajnik F. Kolmer 655 E. 153 St. Colwood, II. tajnik J. Štampel 6127 St. Clair, blagajnik John Germ 1039 E. 64 St. Rojaki se vabijo k obilnemu pristopu. Zastopnik za zapadno stran (West Side) Georg Kofat, 2038 W. 108 St. N.W. Zastopnik za Newburg John Lekan 3514 E. 80 St. S. E. 1. jan. 15.

SV. ANTONA PADOVANSKEGA

Mzd. podp. društvo v Newburgu, G. imo svoje redne mesečne seje vsako četrto nedeljo ob 2. pop. v M. Plutovi dvorani na 3611 E. 81 St. — Predsednik Dom. Blatnik 3514 E. 81 St. St. blagajnik John Lekan, 3619 East 80th St. blagajnik Joe Lekan 3514 E. 81 St. S. E. 1. jan. 15.

LUNDER ADAMIS št. 20 S.S.P.Z.

Dramatično in podporno društvo ima redne mesečne seje vsako četrto nedeljo v mesecu v veliki Krausovi dvorani. Društvo daje \$2.00 bolniške podpore na teden in \$500.00 smrtnine. Redni mesečni asistent je \$1.00. Predsednik J. Marti 6401 Bonna ave. tajnik Frank Stavec 8117 Astoria Road, blagajnik Ignac Medved 705 East 180th St. blagajnik J. Laver, 1018 Ivanhoe Rd. Seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu ob 9. uri zlitaj sol. 2. v cerkveni dvorani Zdravnik dr. J. M. Šelikar 6127 St. Clair ave.

Društvo St. 8. Collinwood, Ohio.

Predsednik F. Volland, 15507 Saracenic Road, tajnik Ignac Medved 705 East 180th St. blagajnik Al. Lever, 1018 Ivanhoe Rd. Seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu ob 9. uri zlitaj sol. 2. v cerkveni dvorani Zdravnik dr. J. M. Šelikar 6127 St. Clair ave.

Društvo St. 9. Cleveland, Ohio.

Predsednik Frank Bitenc, 6012 Broadway, tajnik John Brodin 897 Addison Rd

Naročnina \$2.00 na
leto. Izhaja dva krat
na teden.

CLEVELANDSKA AMERIKA

NEODVISEN LIST ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI.

CLEVELANDSKA
AMERIKA

Excellent advertising
medium.

ST. 30. — NO. 30.

DRUGI DEL.—PART TWO.

CLEVELAND, OHIO, PETEK, 10. APRILA 1914

LETO VII. VOL. VII.

Delo in vojska.

Vojška je za današnjega obrtnika ali delavca le žalost in beda in ničesar druga. Pridobitev v vojski plača delavec s telesnimi in duševnimi muškami, smrtno, s škodo za združino, propastjo. Naj bo pridobitev v vojski še tako velika, za delavce nima mnogo koristi, ali pa skoro prav nobene. Osebni dobitek delavca se radi vojske še nikdar pomnožil ni, radi vojske se delo še nikdar nizlajalo. Vojška sicer lahko poveča moje delavske domovine, toda delavcu in njegovim otrokom ne prinese sigurno nobenih koristi.

Da, mi priznamo, da včasih se delavec veseli, ker se je njegova domovina razširila, toda ako bi delavec pomisil, koliko tisoč mladih življenj je moralo plačati pridobljeni kos zemlje, tega mine veselje. Ali se isplača, da skoči tisoče delavcev v smrt, da se domovina razširi na nekaj sto kilometrov ali milij? Nekateri bodo zo pot trdili, da smo brezdomovinci, ali celo socialisti, ker smo proti vojski, toda pomniti je, treba, da proti vojski pridigujejo tudi najboljši republikanci, monarhisti ali demokrati. Proti vojski pridiga vsak, ki bi rad imel na svetu mir. Da, res je, da včasih brez vojske ne more biti. Potrebna je bila prva balkanska vojska, kajti Slovanov na Balkanu je bilo vsak dan stotin poklanjih od Turkov, in da se take razmere odpravijo, so Balkanci naškočili Turka. Danes imajo mir. Nikakor pa se ne more dovolj ožigati druge balkanske vojske, kjer so si bratje skočili v lase iz same nevoščljivosti in dobičkažljnosti.

Mnogo je ljudij na svetu, ki imajo od vojski dobitek, toda delavec nikakor ne. Seveda mi ne smemo kar slepo trditi, da je to resnica. Za vsako trditev se mora podati dokaz. Tu je torej najvaženejše vprašanje, če je ta trditev resnična. Ako je resnično, da delavec ne dobi ničesar od vojske, če zmaga ali če je pobit, tedaj vidimo v delavcu največjega zagovornika svetovnega miru.

V starih časih so se vršile vojske največkrat radi kake

otročarije. Močne države so se teple med seboj leta in leta, in ko nobena ni imela več moči, so odložile orozje, in v zelo je sto ali še več let, da so se take države zopet gospodarsko dvignile. Take vojske so nastale radi tega, ker v državi ni bilo moče organizirati stranke proti vojski. In današnje delavske organizacije bi gotovo protestirale, če bi se Zjednjene države zapletle v kako vojsko, da bi vrgle narod v vrtine vojnega klanja.

V starih časih so se vršile vojske, kjer je kralj razljal druzega kralja, in posledica je bila, da je padlo tisoče mladih mož. Vojške so se vršile radi načel, vojske so se vršile radi vere. Da ravno, radi vere se je pobijalo in poklalo že na milijone in milijone mladih duš. Vzemite samo brižarske vojske! Celih 200 let so razni kralji in fanatiki vodili tisoče in tisoče, da milijone mladih sinov preko morja v Palestino, in kaj je bil konč? Turk so te mlade moči lepo poklali in pomorili. Palestina pa je ostala turška! Mar mislite, da je Bogu dopadljivo, če se radi vere pobijti na milijone zemeljskih prebivalcev? Vzemite tridesetletno vojsko! Vršila se je od 1618—1648. in je divjala skoro po celi Evropi. Tepli so se trideset let radi vere, in sicer katoličani in protestanti. Zemlja je bila napojena s krvjo, nekaj let po vojski ni bila pripravna za nobeno obdelovanje, in ljudje so tako podivili, da so se precej približali divjaški dobi? In kaj je posledica? Nemčija, Danska Nižozemska, Švedska in Norveška so ostale protestantske! Papeži, ki so pomagali, da se je tridesetletna vojska vršila, so imeli svoje veselje nad tem klanjem ljudi. Poglejte Irsko! Tam se že nad tisoč let tepejo radi vere. Vsakdo ve, da je Irska namočena s krvjo katalikov, ki so se branili proti angleškim kalvinec! In celo danes ni miru. Krvava državljanska vojska preti na Irskem, protestantje ne dovolijo, da bi katoliški Irci imeli kakše posebne pravice.

In tako bo tudi v bodoče. Dobiček ali zguba vojske se nikdar ne vzame v proračun. Vojske za narodno samostalnost, za politično svobodo (to

so revolucije) za versko svobodo, vse to je povod klanju. Dobički vojske so vedno le zahtevana odskodnina, pridobitev trgovskih interesov. Taki dobički dobro pridejo raznim državljanom, namreč, trgovcem, bogatim posestnikom, častnikom, kraljem in drugim. Toda delavci ne dobijo od vojske ničesar.

V starih časih so se zmagovalci vračali domov s silnimi plenom, sužnji in blagom. Stanovalci premagane zemlje, vsa njih lastnina, mesta in svet, vse to je bil plen premagalcev, in brez dvoma je bil skoror vsak vojak del tega plena. Vojška je bila tedaj za siromake nekak poklic, kjer so riskirali vsak dan življenje ali bogastvo. Dobitki ali plen vojske je zanimal tedanje ljudi. Seveda so dobili največje dele plena častniki ali pa vojskovedje, toda noben vojskoved je mogel biti popularen, če ni delil plena s svojimi vojaki.

Toda svet je napredoval. Polagomo so vojske postale bolj redke, in ljudje so prišli do spoznanja, da se tudi na kak drug način, kakor z vojsko, da utemeljiti blagostanje zemlje. Nastale so nove iznajdbe, ljudstvo je začelo druge potrebe, razvila se je trgovina, moderna prometna sredstva so na vrhuncu. In danes, kdor začne z vojsko, mora v resnici imeti že velik vzrok, da pošte nekaj tisoč mladih življenj v smrt. In poleg tega so danes organizacije, ki pazijo, kdo je začel vojsko, zakaj jo je začel! Kajti začetnik mora trpeti vso krvivo, ki zadene narod radi vojske. Na drugi strani so pa tudi ljudje holi pametni, da ne grede več na komando vsakega kralja v bitko. V Avstriji n. pr. so imeli svoje veselje nad tem klanjem ljudi. Poglejte Irsko! Tam se že nad tisoč let tepejo radi vere. Vsakdo ve, da je Irska namočena s krvjo katalikov, ki so se branili proti angleškim kalvinec! In celo danes ni miru. Krvava državljanska vojska preti na Irskem, protestantje ne dovolijo, da bi katoliški Irci imeli kakše posebne pravice.

In tako bo tudi v bodoče. Dobiček ali zguba vojske se nikdar ne vzame v proračun. Vojske za narodno samostalnost, za politično svobodo (to

pa dolžni dovolj maščevanja za tisočere krivice, storjene na-rod).

Vojška danes ni nobenega pomena za delavce. Od vojske delavcev nič drugega ne dobi, kot kroglio v telo, smrt, ali večno pohabljenje in nezmožnost, da bi prevzimal družino. Le teško bi se mogel danes najti pravičen vzrok, da se začne poštena vojska za visoke ideale, katerih ni nikakor drugače ni mogoče priboriti, kot da teče kri. Toda taki idealni morajo biti v resnici vredni, da se šrtevje nekaj tisoč mladih življenj. Delavec bo napredoval na gospodarskem in obrtnem ter poljedelskem polju, v vojski za njega ni napredka, pač pa smrt.

Dan vstajenja.

Pisana množica ljudi je čakala na postaji malega mesta prihoda vlaka. Bližali so se prazniki in mnogi družini, da se žrtevle v čestev obmolkni. Albina se je bala njunih oči, ki so zarele v čudnem blesku, in zbežala je pred njima v svojo samotno sobico ter prebedela do jutra na postelji...

Drugi dan si ni upala več na postajo. Bala se je, da zopet razočaranje umori njen dušo. Ven na polje je šla in hodila ob progi, kadar se je približal vlak. Neznana slutnja jo je vlekljata tja. Zdele se ji je, da venar pride, pogleda skozi okno in vidi njo, ki ga ne more pričakovati na postaji, temveč mu hiti celo nasproti, bliže, bliže... Pozdravlja jo z robcem in

pa pride na postajo, ji približa ob progi nasproti in tam sredi polja se združita po dolgem trpljenju dve srečni duši v vremenu objemu in poljubu...

A prisia sta mimo nje dva vla-

ka in nje ni nihče pozdravil, kot voza.

popotnik iz voza, je začutila v svojem srcu smrtno samoto in bridko osamelost. Skoro vsak je koga pričakal, ona pa je odšla, s potrtim srečem in bridkostjo v duši...

Ni si skoro upala domov, zato je sedla v drevoredu v prvo klopico. Sklonila je glavo, ker se ji je zdelo, da ji vsak mimo-gredoč, bere v očeh, kaj se goди v njeni duši.

"Zakaj ga ni?" si je mislila sama pri sebi. "Pisal je da pride, včeraj je bil že prost in še odlaša. Dvakrat hodim že samo po teji poti in gotovo me ljudje že opazujejo, česa čakam. Danes sem zadnjič tu. Če pride me bo našel... in če ga ne bo?"

Njeno sreje je bilo polno bolesti in komaj se je dvignila s sedeža.

Doma sta se njen oče in mati prvi hip začudila, potem pa iz neznanih čustev obmolknili... Albina se je bala njunih oči, ki so zarele v čudnem blesku, in zbežala je pred njima v svojo samotno sobico ter prebedela do jutra na postelji...

Z večernim vlakom se je Albina odpeljala z doma. Z malo Albincem, sta nastopili daljnjo pot. V najsamotnejši voz sta se skrili radovednim sopotnikom, ki vsega presodijo od nog do glave, veselci se moributnih napak in neprilik. Ko je že odhajal vlak, je prihital v voz še dama z velikim, najmodernejšim klobukom in oblastno sedla nasproti Albine. Vse njen vedenje je kazalo, da niz najboljših krogov, nasprotne pa je bila njena obleka prav velikomestna. Dama se razglelnila po klopi; Albina pa je zaduhala neprijet občutek po opojnih pijačah. Motne oči neznanke so zarele v divjem svetu in Albine je bilo strah teh nenavadnih pogledov, tako, da se je preselila v nasprotni koncu vlaka.

Ugibala je na tistem: "Ali pride, ali ne?" — Da bi vedela to nakano, bi ji bilo lažje. Bolj gotov bi bil njen korak in strah vlaške velike zamude, da ima vlak še veliko zamude, je postal še nestrnejsa. Niti na mestu ni mogla več obstati, moralna je hoditi pred postajo

in vidi njo, ki ga ne more pričakovati na postaji, temveč mu hiti celo nasproti, bliže, bliže... Pozdravlja jo z robcem in pa pride na postajo, ji približa ob progi nasproti in tam sredi polja se združita po dolgem trpljenju dve srečni duši v vremenu objemu in poljubu...

A prisia sta mimo nje dva vla-

ka in nje ni nihče pozdravil, kot voza.

Pozno v noči že se je ustavil vlak na postaji malega mesta. Albina je čula ime, ki ga je klical sprevodnik in arce je začelo močno biti. Bilo je mesto, kjer je bil v službi Alfred. Albina je pogledala skozi okno na peron, kjer je bilo le malo ljudi. Oko njih je komaj razločevalo ob slab razsvetljavi. Ko je ona nenašvalna dama čula ime mesta, se je z nervozno hitrico odpravila iz voza. Albina jo je videla, kako je begala po peronu in slednjič obstala na koncu postaje pred moškim, čeprav postava se je komaj razločevala v poltemeni.

Prisel pa je mimo v onem hipu sprevodnik s svetlikom v roki in Albina je videla gospodina v obraz ter se zgrudila nazaj na svoj sedež... Bil je Alfred...

Vlak je začel vježgati in omihip je izginil postaja v daljavi. Okrog inokrog je zayladala temna, v Albinem srcu pa je postalo čudno jasno in svetlo. Ni bilo več slutnje v bolesti, vse je izginilo tisti hip, ob tem spoznaju. Stisnila je malo Albincem k sebi in zazdelo se ji je, da je ta pogled v tem njenega življenja unicil v njej vsak spomin nanj in da se pričenja zanj nov dan, veliki dan spoznanja in vstajenja k novemu življenju...

Studentko.

Ali hočete prodati hišo, ali isčete prijatelja, znance, dolžnika, ali bi radi priporočili svojo trgovino? Denite mailog v naš list, in takoj boste imeli uspeh. Nad 800 rokavov v Clevelandu bera "Clevelandsko Ameriko".

ZA PRAZNIKE

KAKOR JE ŽE SLOVENCEM
ZNANO IMAMO ŠE

TRGOVINO Z VINOM IN ŽGANJEM

ter najbolj fino urejeni slovenski saloon v Clevelandu, največji slovenski naselbini. Prav lahko postrežem vsem karsikdo poželi, kakor s pristnim domačim vinom na galone in sode, po zmernih cenah. Belo in rudeče vino. Nadalje imam izvrsten domač tropinjevec in najbolje žganje v steklenicah po nizkih cenah. Posebno znižane cene za praznike. Priporočam se vsem starim prijateljem in Slovencem sploh v obilen obisk in naročila.

Geo. Travnikar,
OLD BANK CAFE

Vogel 55, ceste in St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio.

Veselo Velikonoč!

ŽELIM VSEM ZNANCI
IN PRIJATELJEM

Rudolf Perdan,

Prodajalec "SINGER" šivalnih strojev.

6024 ST. CLAIR AVE.

Mamonova žrtev.

Ivan Stukelj.

Zvezčeca kovina, rumeno zlato, belo srebro, kolika moč do človeškega razuma in sreča. Stojimo, kakor pred nezrasljivo uganko, da se človek z vso strastjo oklene teacer bleščeče, a toli trde, mrzle materije, kakor živega bitja s topilim, cetečim srcem.

Tak čuden, zagonetek človek je bil gospod Podlesnik. Živel je pred dobrimi štirindesetimi leti v malem mestu K⁺ na Slovenskem. Vse mesto ga je poznalo, a prijateljev pa ni imel. Sam in samcat je hodil po mestu. Ob določeni uri se je prikazal zjutraj, ko je šel k maši ali od maše in zopet k govorom času je stopal skozi mesto na izpreno ali v kopališču k reki Bistrici, kjer je imel svojo kopalno utico. Tudi v mrzlem času se je tam kopal, da je ljudi kar stresaval po živatu, ko so se menili o tej njevi navadi. Vsled tega telesnega utrjevanja se je ponašal s silno čilim zdravjem. Četudi že nad sedemdeset let star, je stopal še vedno s čvrstimi kroki. Le v plečih je bil nekoliko upognjen. Obraza je bil zimrom obritega in lepo rdečega, s kojega pa ni sevala nikaka priskupnost. Njegove bledo sinje oči, nekoliko vpošev vrezane, so bile ostre, ki so se zvedavo upirale v človeka, kakor bi hotele globoko prodriati v notranjščino novega znanca, a kmalu nato so nemirno begale semintje. Oznanjale so nezaupljivost.

Opravljen je hodil vedno enako, v poletnem času s svetlorjavim površnikom, ki je bil dolg, da so se mu spodaj le malo videle temne hlače, na glavi z belim slammikom, po zimi pa je nosil temnosivo suknijo in črn širokrajen klobuk, v roki pa palico s srebrnim gumboom, katero je glasno postavljaj na tla, da se je oddalč čulo, kadar je korakal po tih cesti.

Stanoval je v dolgi samostanski ulici.

Cudne, čudne reči so pripovedovali o njegovem bogastvu. Za stanovanje je imel dve sobi. Prva je bila opravljena z tako preprosto opravo, v drugi pa je imel za železni vrat in močnimi okržji na oknih svojo zakladnico zlata in srebra. Postrežnica, ki mu je pospravljala in prinašala jedi, in drugi ljudje, kateri so ga skrivoma opazovali, so pravili, da gospod Podlesnik po več ur na dan sebi v zabavo presteva zlatnike in srebrnike.

"Cink, cinka, cink!" — Ta glas se čuje tedaj iz sobe, se jih poklada v stolpcu. Sliši se žvenket denarja, ki ga zopet in zopet izispava iz novih monjenj na mizo. In iznova ona enakomerna pesem: cink, cinka, cink! — Polglasno presteva potem stolpe: "Sto, dvesto, tristo... tisoč, dvatisoč, tritisoč..."

To se ponavlja večkrat v tednu. Dolgo časa traja, predno presteje vse svoje bogastvo, a potem začenja od kraja.

Iz njegovega življenja se ni mnogo vedelo.

Semkaj se je preselil iz Trsta. V svoji mladosti je pasel drobnico po domačih planinah. Počneje je prišel v mesto in slednjic k vojakom. Tam je imell srečo, dosegel je čast narodnik ter služil cesarja dvajset let. Potem je vstopil v službo politične oblasti. To je opravljalo s pravo vojaško zvestobo, obenem pa se je z vso strastjo zaljubil v — denar. Vse svoje prihranke je posojeval svojim tovarisem in tudi drugim zanesljivim ljudem za visoke, oderuške obresti. Imeje se mu je v nekoliko letih podvojilo, potrojilo, vedno više in više se je kopčil njego. zaklad. Strast do pridobivanja mu je rastla, a z njo pa tudi skrb, da ne bi izgubil pridobljenega. Lastnega ognjišča si ni bil postavil, najbrže si zradi znanega skupštva ni mogel ali ni hotel poiskati življenske družice.

Ko se je postoral, je stopil v pokoj in iz velikega prometnega mesta se je preselil v to

tih mestec, kakor da bi se tukaj varnejšega čutil s svojim zakladom.

Kakor je nekdaj rad izposojeval denar na visoke obresti, tako je bil sedaj na stare dni v tem oziru neizprosljiv. Taki prošnjikom je govoril: "Ljudji so me že pripravili ob mnogo denarja. To moram imeti zase, samo zase. Časi so dragi, hudi, kdove, če bom izhajal s temi prihrankami, ako mi Bog da dolgo življenje."

Skrival se je pred lastnimi sorodniki, katerih je imel precej po oddaljenih moravskih hribih. Bili so večinoma siromaki. Ti so ga tupatam nadlegovali s prošnjami, da bi jim pomagal v nezgodah in ujimah. Odpravljaj pa jih je le z malimi milodari. Ob takih prilikah se je opravičeval: "Imam nekaj, pa ne veliko. Moram sam skrbiti, da tudi meni ne zmanjka."

Drugega nadležneža je zopet odstavljal: "Trudi se, trudi, duša božja, kakor sem se jaz trudil, in varčuj, pa boš imel toliko, kolikor jaz in morda še več. Po smrti pa itak vse dobite za menoj, saj ne bom ničesar s seboj ponesel na oni svet."

Tako so ubogi sorodniki odhajali od njega žalostni, v srcu vsaj z nado na veliko dedičino. Toda bogati stric je bil tako cetočega zdravja, da je vse govorilo o njegovi čiosti: prerokajoč mu, da bo učakal ite ite.

Gospod Podlesnik se je vedno bolj ogibal ljudi.

Srebrniki, zlatniki, ti so mu bili najboljši prijatelji, zato je tako lahko pogresal človeško držico.

"Cink, cink, cink..." — Ta pesem mu je bila domov najljubša zabava.

Včasih se je celo dolgo v noč zabavjal s temi srebrnimi in zlatnimi prijatelji. Prepevali so mu enakomerno, a njemu tako priljubljeno pesem:

"Cink, cink, cink..." —

Leta so potekala v mirnem tihu naprej.

Nekega poletnega večera pa je to malo mestec vzburkal grozen dogodek.

Tisti dan je bil semenj, kar se je o mraku raznesla po mestu vest, da gospod Podlesnik leži ubit v svoji kopalnici ob samotni Bistrici.

Ubijalca so zasedili takoj. Bi je lastni nečak gospoda Podlesnika, njegove sestre sin.

Ta je imel nekdaj lepo posestvo v veliko trgovino z lesom v trgu M***. Po nesrečni spekulaciji pa je prišel ob vse. Prosil je poprej svojega ujca za pomoč, da bi rešil svoje imetje, a oni mu jo je kratkomalo odrekeli, dolžeč ga lahko-mišljenočnosti in razsipnosti.

V raznih malih službah se je obučanec zasedel takoj. Bi je lastni nečak gospoda Podlesnika, njegove sestre sin.

Ta je imel nekdaj lepo posestvo v veliko trgovino z lesom v trgu M***. Po nesrečni spekulaciji pa je prišel ob vse. Prosil je poprej svojega ujca za pomoč, da bi rešil svoje imetje, a oni mu jo je kratkomalo odrekeli, dolžeč ga lahko-mišljenočnosti in razsipnosti.

Iznova se je obrnil za pomoč do ujca. Tisti usodni dan ga je dobil v kopalnici.

Milo ga zaprosi. A ujec ga sedaj začne celo zasmehljivo, oduorno.

Tedaj pa je bednemu možu zavolnila vsa kri od srca v glavo in v divjem, nezavestnem srdu je zgrabil težek kamen, ki je tamkaj ležil. S kruto besnostjo je razbil lobanje trdnečnu.

To je zločinec sam priznal pri porotni sodbi.

Za nesrečni možem so se zaprla težka vrata pokore, dobletnje ječe. Ni je prebil. Svetlobe ni mogel preboleti in kmalu je izhiral in umrl.

Gospod Podlesnik ni zapustil nikake oporoke. Njegovo imetje, ki ni bilo sicer tako veliko, kakor so bajili o njem, a vendar lepo in vse v čistem zlatu in srebru je prišlo na njegovo sorodstvo, katero pa je bilo mnogoštevilno. Bolj oddaljeni sorodniki so dobili majhne svote. Ta denar pa se je ljudem zdel krvav, vzbujal je temne slutnje, da jim ne bo donašal sreče...

V momom gospodu Podlesniku je tičal demon...

Denar, katerega plačate za časopis, je najbolje naložen.

Iz Trsta v Buenos Ayres.

Milan Dolinar.

V tržaškem pristanu se je gnetila množica ljudi, vihteli z robci in klobuci zadaji pozdrav odhajajoči ladji; na krovu so se stiskali popotači in mornarji ter jemali slove od tržaškega mesta, nekatere za vedno, drugi za kratke dobe. Težko je človeku, kadar gre prvič na morje, čeprav ga miče daljna tujina in neznan kraj, zakaj na ladji se prične takoj čisto novo življenje, povsem drugačno od dosedanjega. Sele čez leto dnij se povrni spet v svojo domovino, ki se mi zdi neizmerno dolgočasna in pusta, kadar sem v njenem naročju, pa se vendar tako težko ločim od nje.

Z veliko spremnostjo se je izmotil iz množice velikih in malih ladij, gosto posejanih v velikem pristanišču, ter si je našel pot v prosto morje. S polno hitrostjo je šlo proti jugu, na levu nizki, žalostni istriki griči in med njimi včasih par belih hiš in cerkev. Par kratkih ur vožnje in ogromni svetilnik nam naznaja, da sta Istra in avstrijsko vojno pristanišče Puli za nami in proti večeru ni nikjer več videti zemlje. V petek opoldne smo odšli iz Trsta, v nedeljo zjutraj se bližamo grškemu mestu Patrasu. Na levi raztrgana, gorata, brezmejno žalostna obala grškega kraljestva, na desni ravnotakotni otoki, sivi, skalnat in povsem goli. Toda more je jasno in svetlo in modro, kakor poletno nebo, ter se bližče peni ob železni ostrihi ladje. Ob vznoku daljnih gora se vidi bele pike, tam je Patras, prvo pristanišče, ki ga vidim v tujem svetu. Ko je ladja že dovelj blizu pristanišča, primoglijo nešteči čolnički, obloženi z vabljivim sadjem, z ajih kričijo Grki in limajo vse močne jezike; komaj je ladja dobro zasidrana, se že začne glasna, bučeča trgovina: vsak posestnik čolnička vrže košarico na krov, ki je prizvana na dve vrvi — eno drži prodajalec v čolnu, drugo kupec na ladji, ki dene svoje groše v košarico ter jo spusti dol. Gojčuji Grki si vzame denar iz nje ter nameče — pol manj sadja v košarico, kakor je obljubil. A tudi tako ne pride predragom, zakaj grško grozdje je pocem in veliko in dobro. Grozdi po pol kile in po kilo, jagode pa velike, kakor orehi. Ladja stoji tam samo par ur in vse se vrši z veliko naglico. Tolpa grških izseljencev pridriči na kriv, za njimi drugo tolpa sestranih Arabcev iz Palestine. Strojji vlečejo in dvigajo skoraj brezmejno množino sodov na krov, ter jih spuščajo v globino ladje. Kakih tritoči jih je in vsi so polni grškega grozja, namejeno je pa za južno Ameriko. Na suho iti ni časa in tudi vredno ni, zakaj z ladje se vidi, da je mesto dolgočasno in pusto, brez posebnih zanimivosti. Zvečer smo odšli, na pomolu je bila velika promenada s koncertom vojaške godbe, šetajoči "junaki" so se po spominjali, kako so s srbsko in bolgarsko zaslugo podvajili svojo državo in polpretekli časih.

Prihodnji dan sem imel dovolj prilike, natančneje ogledati smrdče Grke in Arabce, ki so iskali v južni Ameriki boljši kruh in novo domovino. Od kraja mi je bilo težko, razločiti jih: zamazani so vsi jednako, srdmijo vsi jednak, govorijo pa oboji meni populoma nerazumljive jezike. Oblečeni na pol v starodavne narodne noše, na pol v običajno našo obliko, se vrtijo gobezdvi Grki po krovu in pojeto v kakem kotu svoje žalostne, brezmejno enolične pesmi, v katerih se ponavljajo kratka, kratka melodija neskončno dolgo, da naj bi tuju v najkrajšem času ušesa in pamet. Zvečer plešejo po krovu in njihovi plesi so ravnotakni, kakor njihove pesmi. Vsi se zberejo: fantje in zreli možje in starci, zreli za grob, ter se igrajo razposajeno, kakor naši otroci in njihove igre so zelo slične našim. Dalje na tretji strani.

JOSIP GORNIK,

KROJAČ PRVE VRSTE

TRGOVINA VSO MOŠKO OPRAVO.

TRADE
Emperor
MARK

Glavna trgovina:

6113 St. Clair-av
CLEVELAND, O.

Podružnica:

672 E. 152 St.
COLLINWOOD, O.

Velika trgovina moškega najmodernejšega blaga, je popolnoma založena z moškimi oblekami po jako nizkih cenah. Zlasti priporočam za ta čas fine moške klobuke, mehke in trde v vseh barvah. Najfineje kape po nizkih cenah. Velika izbera srajc, kravat, ovratnikov, spodnjega perila in vseh moških potrebščin.

Moderna krojačnica.

V naši krojačnici izdelujemo najmodernejše obleke po meri. Na razpolago je na stotine vzorcev. Vedno moderni kroj in primerne cene

Rojakom in rojakinjam v Collinwoodu

priporočam veliko izbera ženskih sukenj, kril in kikelj ter otročjih oblek. Moške in deške obleke so iz najboljega blaga. Na prodaj imamo vse vrste čevljev, za moške, ženske in otroke. Pri nas dobite vse, kar potrebuje cela družina za opravo. Če kupite v tej trgovini si prihranite denar.

Želimo veselje velikonočne praznike vsem našim cenjenim odjemalcem.

JOSIP GORNIK,

6113 ST. CLAIR AVE. :: 672 EAST 152nd ST.

Nadaljevanje iz druge strani.

IZ TRSTA V BUENOS-AYRES.

otroškim igram. Arabci pa se dijo po kotih, resni, molčeti in citaj koran, sveto knjigo Mohamedancev. Kadarso zaglobljeni v skrivnosti svoje vere, jih ne more nihče zmotiti in za nikogar se ne brigajo, razen za -kuharja, kadar z bučecim zvonenjem naznani, da je gotov obed ali večerja. Režež morajo biti strahovito iz stradani, ker pozirajo brez doma slabo hrano z neverjetno naglico in slastijo. Njihova domovina Palestina je kamnenita in paščena in rodi slabo, ljubij je pa primeroma dosti, zato ni čudno, da trumoma uhajajo v Ameriko iskat srečo in če Bog da, se povrnejo še bogati domov. To veliko upanje v bodočnost je lastno skraj vsem izseljencem in najmanj jih je, ki razmišljajo o tem, da je v tujini dostikrat slabše, nego doma. Pisana družba se vrti po krovu: par Slovencev seveda ne manjka, izginejo pa skoraj popolnoma med Lahi, Grki, Hrvati, Arabci; veliko je židov iz Galicije in iz Ruskega in žnjimi se baž za silo razumev, če govoriti prav počasi slovensko in oni prav počasi rusko ali poljsko. Nekateri so bili že v Ameriki, imeli so dobre službe in dovolj kruha, pa jih zagrabi kakšen dan hrepenejan po domovini in s prvo ladjo se vrnejo v Evropo, toda navadno še hitreje odkrijo nazaj v Ameriko, ne go so jo zapustili. To so največkrat takšni ljudje, ki se jim vesel dopade, razen enega kraja, kjer ravno prebivajo.

Mešanica narodov na našem parniku je bila vsekakor še ne-popolna brez Špancev, ki smo jih pa trdnevnvo vožnji tudi precej vkljivali v Almeriji, malem španskem pristanišču. Začela se je ista trgovina kakor v Patrasu, le da so bili Španci bolj predzri, ter so prišli osebno prodajat na krov, bili so pa tudi precej bolj nesramni od Grkov ter so trikrat nagoljufali vsega, kdor ni znal govoriti španskega jezika. Privalila se je spet kopica zamazanih žurakov, ki so odhajali v Argentino, loviti zlate cekine in arečo in stroji so nalagali sode ter jih spuščali v globino ladje; v njih je bilo zopet grozdje, ki pa ni tako sladko in sočno, kakor grško. Govorica je pa v Almeriji takšna, kador da bi zmešal slabo italijansčino s slabo francoščino in ker znamta dva jezika dosti slabo, sem rauzmel precej dobro tudi ameriške Špance.

Zanimiv je pogled na mesto, ki ima že povsem južni značaj. Nizke, pisane hiše z ravnnimi strehami, da se lahko v poletnih nočeh na njih plte in občuduje polno luno in vmes tenke palme. Ob nabrežju vredenih palm, po cestah palme in na golemih, skalnatih grščih, ki obdajajo mesto, par samevajočih palm. Na razdrapani skali razdrapana trdnjava iz srednjeveke, in na njo so menda almeriški meščani prav posebno ponosni, ker je videti neno sliko na vsaki drugi razglednici. Tukom do odhoda ponuja jo kričevi prodajalci grozdje, razglednice, banane, čokolado, cigarete in cigare, ki smrdijo, da se Bogu usmilji, žajto, granatna jabolka, žepne robe in strogane copate po vseh mogočih cenah in skoraj s silo jih je treba zmetati s krova, da se ne odpeljejo z nami skozi Gibraltersko očino proti jugu.

Bila je ena izmed najlepših slik, kar sem jih videl na tem potovanju: vidi se najjužnejša obala Španske in ogromna skala, ki so je vzel Angleži in svojo posest ter naredili iz nje ne-premagljivo trdnjavno. Jutranje megle se podijo čez pokrajino in par solnčnih žarkov ostro razsvetljujejo malo mestec, vrzeno v zeleno dolino.

Toda brzo, brzo je šla ladja dalje proti toplemu jugu in po trdnevnvi sijski vožnji so se pokazali na obzorju črni, skalnati otoki. Morja se pogajajo male, blesteče ribice v zrak, letijo precej daleč in padajo spet v valove. Veliko jih

je in veselje jih je gledati; kakor mnoga čudnih stvari, so tudi letete ribe doma samo v vročih krajih.

Bližamo se največjemu kanarskih otokov in pristanišču Las Palmas. Razvije se jednaka trgovina kakor v Patrasu v Almeriji, parnik je pa moral tu naložiti premoga za trideško vožnjo do Brazilije in to trajal dalj časa, tako da je bilo mogoče iti za par ur na zemljo. Mesto je dobre pol ure oddaljeno od pristanišča — na jeli sem si zato vozicek na dva kolesa z malem konjičkom in urno sem se peljal proti mestu. Za vozom so se obirali otroci ter ga zasledovali, mali, kričavi, zamazani španski otroci, ki jih je bilo kakor smeti in vsak je hotel imeti krajec. Misili so, da sem Španec, pa so kričali "Zivela Španc". Vrgel sem jim nekaj bakrenega drobiša na cesto, ter jim razlagal po vrsti, da sem Italijan, potem Anglež, Nemec, Francuz, Kitajec in Slovenec in glasno so me pozdravljali po latško, angleško, nemško in francosko; le da sem Kitajec ali Slovenec niso hoteli verjeti.

Bogme, Las Palmas je lepo in zanimivo mesto. Hiše — razen v sredini mesta, ki bi lahko stale v kakem poljubnem mestu Evrope — so nizke in imajo vseskočne ravne, pošljene strehe, naredi to na tujca utis, kakor da so vse strehe potrgane. Ena je pobarvana krvavo rdeče, druga nebeško modro, tretja rumeno ali zeleno in četrta spet krvavo rdeče. Vrata so menda povsod odprtia, ali jih pa sploh ni in okna, tako ogromna, da ne ostane za steno nič več prostora. Med te pisane ulice so posejani parki in nasadi različnih palm in drugih južnih dreves. Nerodno je, govoriti o kakšni stvari, ki jo mora vsak sam videti, če hoče imeti pravo sliko. Ložje bi mi povedal, da sem si tam kaj privoščil sijajno večerje v prvem hotelu: zamorec v črnem fraku mi je prinesel tri vrste pečenke, vsakokrat z drugo zelenjavno ali solato obkroženo, ribo, potico, pomaranče, banane, črno kavo in cigarete, od vsakega kolikor sem hotel in vse skupaj je izdal le za 4 krone. Hodil sem se malo po mestu, ter slabno gospodarstvo, če Špance in njihove smrdne cigarete in sploh čez vse. Pokvaril mi pa ni dobre volje in v dno duše zadovoljen sem se vrnil na ladijo. Vso noč so nakladali premog na njo, prihodnje jutro je imela oditi, vendar pa ni odšla: zjutraj so prestavili odhod na opoldne in opoldne za nedoloden čas. To se zgodi samo takrat, kadar nekaj ni v redu in na našem parniku — Bog mu daj še mnogo let življenja, čeprav je bila to njegova zadnja vožnja v južno Ameriko, je bilo precej nededa in zmešnjave. Tako so na primer naložili preveč moker premog in kadar je takšen na kupu, se rad vname. Sicer je vedelo sprva le moštvo, da gošti v sredini ladije, toda zanimaiva novica je s čudovito naglico ušla med potnike, ki so bili tembolj zmešani ker jim mornarji niso smeli povediti resnice. Neprestano so polivali krov z vodo; prvi oficir in kapitan sta zlezla v svojih belih potnih oblikah na dno ladje, da vidita, kaj in kako in čez dolgo časa sta prišla črna kakor dimnikarja spet na svetlo. Pristol sem k skupini nemških izseljencev, ki so slišali in videli jokati kapitana — rekli so, da je jokal kakor otrok, ki mu se potra najljubša igraca. In da je bila zmešnjava polna, se je razstresla novica, da bodo tekmo poldneva izkrčani vsi potniki ter poslanici s prihodnjim parnikom dalje.

Skoraj vsak, kdor je slišal te zmedene govorice, je bil vsaj deloma v skrbeh za svojo kožo in vsem je močno odleglo, ko je zvečer parnik dvignil sidra ter odpul v široko more. Ta zgodba je bila komaj pol pozabljenja, ko je prišlo par dñi kasnejše skoraj da še več je zmešnjave. Ladja se je namreč po noči ustavila — pokvaril se je bil parni stroj in po zrak, letijo precej daleč in pada do spet v valove. Veliko jih

so misile, da se ladja že potaplja in se jim bliža zadnja ura posvetnega življenja ter so začele neusmiljeno kričati. V najkrajšem času so bile vse ženske na krovu, pomirile se pa niso prej, dokler ni parnik odpul dalje in je bilo spet slišati ropot in drdranje strojev.

Tembolj veselo je bilo na ekvatorju: potniki in mornarji so se poskušali v plezanju — nemorda na hruške, temveč na visoko, z milom debelo namezano vrv. Slo je težko in vsak trenotek je pridržal najspresnejši z veliko naglico dol, od koder je pritelj plezati. Visoko gori so vabila lepa darila glede, da tudi poskusijo svojo srečo, toda trajalo je ves pooldne, dokler niso potrgali vseh visoko visečih, težko dosegljivih ekvatorskih daril.

Najbolj me je pa zanimal Buenos-Ayres, glavno metro Argentinije, dokler ga nisem poznal. Dostikrat se pri nas sliši slavospeve na to "deželo bodočnosti", tem hujše je pa razočaranje, kadar se pride tja. Mesto naredi skrajno mucen vtiš s svojimi brezimejno dolgimi, strogo ravnnimi cestami, ki se v jednakih kvadratih križajo ter so druga drugi obupno podobne. Nikjer nicesar starinske, prikupljivega, vse samo kričeca zunajnost in nikjer kotička, kjer se lahko v miru počineš, nemoten od cest nega prometa. Glavna cesta se nikdar več, zakaj vse jih pomori rumena mrzlica, ta najstrašnejša bolezen vročih krajev. Rumena mrzlica je v prešnjih časih dostikrat razsajala tudi v glavnem mestu Brazilije, ki je bilo naša prihodnjine pristanišče.

Rio de Janerio je eno najlepših pristanišč tega sveta, vrla slikovito obrobjeno od čudno razkošnih skal, vhod je zelo ozek in dobro utrjen.

V zgodnjem jutru se je zasidal parnik, bilo je še hladno in jutranje megle so zavijale gore in ladje in neštete palače v polprozorni, nežni pajčolan. Toda čolničkov ni bilo k našemu parniku in nikakoršne drobne trgovine s sadjem, kakor prej v evropskih pristaniščih. Začelo se je izkladjanje robe: prišli so delavci iz mesta, večji so delavci iz mesta, večji so delavci iz mesta, ter se mora uvažati iz Evrope ali iz Združenih držav severne Amerike. Na pol zastonj je meso, kilogram po 20 krajcarjev, moka, koruza, usnje in domače, težko, črno vino. Hrvaskih gostiln sem našel par, celo kopico pa nemških "hotellov", ki so pa radi odiranje tujcev na jih šteli in popisali ter naložili na malo barko in na drugo njihove dragocenosti ter vse skupaj odpeljali na bližnji "otok cvetja". Tam vprašajo vsakega, kaj je njegov dosedajni poklic in kakšno delo bi rad dobil. Čevljari pravi, da bi rad čevljive krpal toda uradnik zagrimi na nanj: "Ne ti boš obdeloval zemljo" in tako se godi tudi vsem drugim. V začetku imajo ti nasejenci vrlo težko življenej; dobijo sicer za jako nizko ceno na desetletno odpeljevanje velik kos zemlje, toda daže v pragozdih, kjer je še vse divje in daleč naokrog ni blega človeka. Večika drevesa je treba posekati, neprodirno grmovje pa požgati, predno se lažko začne z nasajevanjem in setvo. Postaviti si je treba hišo, po orodje in najpotrebenište stvari vsakdanjega življenja je treba dostikrat jahati tri, štiri dni. K vsem težavam pride pa neštetokrat še neozdravljiva rumena mrzlica in dru-

Pa vam bom že še kaj pisal.

MIHAEL SETNIKAR, SALOON

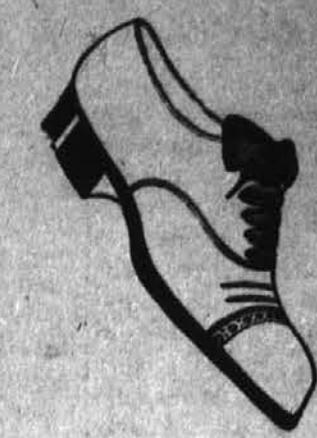
6131 ST. CLAIR AVE.

Priporoča slovenskim društvom svoje lepo urejene dvorane za seje, igre, veselice, krste in druge prilike.

Se priporočam vsem in želim veseli velikonočne praznike.

POZOR

NA POMLAĐANSKE ČEVLJE!

ZAKAJ POZOR? ZATO!

Ker se vedno dobi v moji trgovi najbolje obuvalo po vaših cenah. V zalogi imam svetovno znane "PACKARD" čevlje Posebnost so John Mitchell ki je bil prvi predsednik premogarske unije. V zalogi imam tudi najbolja ženska in otročja obuvala. Znižane cene za praznike.

Vsem skupaj želim veselo Alelujo.

Svoji k svojim, rojak k rojaku!

Frank Gornik,
6117 ST. CLAIR AVE.

J. S. JABLONSKI,

Slovenski fotograf

Se priporoča slavnim slovenskim društvom v izdelavo najlepših in najcenejših društvenih SLIK.

Nadalje izdeluje fine poročne in krstne slike, kakor kdo želi. Vedno točna, poštena postrežba, cene vedno najnižje.

Velika naklonjenost, ki je mi Slovenci skazujo, je najboljši dokaz, da so pri meni vedno dobro in poceni postreženi.

Vsem desedanjim priateljem želim vesele in srečne velikonočne praznike.

J. S. JABLONSKI,
6122 ST. CLAIR AVE.

Nekaj vpogleda v naše narodno življenje.

Mi Slovenci smo v najožjem stiku z brati Hrvati. Da ni avstrijske vlade, bi danes živel skupaj na eni zemlji brez medsebojnih mej, poznali bi en jezik, eno pravico, eno domovino. Ni vzroka, zakaj bi se Hrvatje imenovali drug narod kakor mi Slovenci. Naši priljubljeni pesniki so vedno povdrali v svojih pesmih, da "Slovenec in Hrvat, za uvijek brat i brat!" Mi Slovenci se ne smemo ozirati na brate Hrvate kot kak drug narod, ne smemo misliti, da so Hrvatje manj vredni kot mi. O ne! Hrvatska domovina je rodila več junakov kot naša, hrvatska domovina je imela več narodnih mučenikov, ki so pustili svoje življene na žrtveniku narodnega boja. Ali mari mislite, da Slovenec sovraži Hrvata ali narobe? Ne. To je delo avstrijske vlade, katere načelo je, da mora narode med seboj razlikovati, medsebojno zaplesti v preprije, da potem avstrijska vlada laglje ribari v kal nem. Iz svoje domovine ste prinesli naziranja, da Hrvatje niso toliko vredni kot Slovenci! Pomenite, da to naziranje ni poštreno ali pravilno, pač pa so vanti to večpil v srce oni, katerim so Slovani trn v peti. Slovenec, pomni, da smo bili nekdaj rodni bratje s Hrvati. Isti jezik, vera in potomstvo, vse to nam je bilo skupno. Ker se pa v naši starosti domovini drugače vladati ne da kot da se cepijo narodi med seboj, zato je tako, da Hrvat misli, da Slovenec ni dobit vreden, da Slovenec misli isto o Hrvatu. Izobrazeni, ljudski, narodni voditelji so pa vedno povdrali najožji stik med tem dve narodoma. In na isti način skribi vlada za to, da se Hrvatje in Srbi med seboj preprijejo. Hrvatski in srbski jezik je ravno eden in edina razlika med tem dve narodoma je, da Srbi

spadajo k pravoslavni cerkvi, neovisni od Rima in papeža, toda verujejo isto kot katoliki, le tega ne, da bi bil papež nemotljiv in vrhovni poglavar nad vsemi katoliki. Z veseljem pa vidimo danes, da se hrvatski in srbski narod čimdalje bolj približujeta, kar je pač ugodno znamenje za bližanje slovanske edinstvo.

Prosimo vas, rojaki, kadar vas kdo vpraša, kdo ste, odgovorite vedno: Slovenec sem! Ne recite, da ste Kranjec, Stajerc, Korošec, Primorec! Datam ste rojeni, toda Slovenec! Vi govorite slovensko, ne koroško. Ravnjajte se po vzgledu Amerikanec. Ko Amerikanca vprašate, kaj je, bo vam rekel: "American!" Amerikanec vam ne bo odgovoril, da je Ohajcan, Pensilvancan, Newyorčan ali Floridcan. On pozna edinstvo naroda, in zato je ponosen in kaj drži na sebe. Ravno tak moramo mi Slovenci biti ponosni na svoj rod, na svoje matere, na svoje očete, ki so kravali stoletja pod tujim prisilskom, pa so vendar ohranili slovenski jezik! Da pa živijo Slovenci danes na Stajerskem, na Koroškem, Primorskem, v Italiji, temu so krive politične razmere v Avstriji. Avstrija je preveč pametna, da bi narod razdelila v eno samo provincijo. Ne, narod bi prehitro prišel k pameti! Treba ga je razdeliti na Korošce, Stajence, Kranjce, Primorce, itd., da se medseboj preprijejo, med seboj sovražijo, potem je pa za našo avstrijsko vlado nad vse lahko tako razdražen narod vladati. Ali mislite, da bi imeli toliko bojev med seboj, če bi živeli skupaj, vsi v zavesti, da smo Slovenci? Avstrijska vlada že ve, zakaj hujška Stajerce nad Kranjce, Korošce nad Primorce, Kranjce nad Korošce! Ona ima od tega dobiček. Če bo rekel Slovenec, da je Stajerc, potem se ne ve, če je Nemec ali Slovenec, kajti na Stajerskem je večina Nemcov, zakleti sovražnikov Slovenec. Torej hoče pokazati hovo, in če

ste Slovenec, povejte vedno, da ste Slovenec, ne pa Stajerc, Kranjc ali Primorec! Naš list se je leta in leta trudil, da bi v Clevelandu, kakor tudi drugod pridobil poštano ime slovenskega naroda za naš narod. Pet ali šest let nazaj nas niso drugače nazivali kot Austrians ali "Grajdners". Danes poglejte ameriške časopise v Clevelandu in po drugih naprednih naselbinah. Vsi ameriški časopisi pišejo le o Slovencih, in nikdar več o "Grajdners" ali "Austrians". Ime "Austrian" je sramotno za nas, kajti Avstrija je za nas le mačeha, kateri je slovenska mladina prisiljena izročiti svoje najboljše moći v mladih letih, da živijo za 6 krajarjev na dan kot sužnji in branitelji nemških interesov v Avstriji. Zakaj ima ravno Nemec največjo besedo v Avstriji? Zakaj ne Sloven, ko je vendar več Slovanov v Avstriji kot Nemcov? Vi, ki ste še slepi, in želite "blaženo" nemščino, najsibko kjerkoli, spoznajte, da vam je Nemec največji sovražnik, ki bi vas udrušil, kakor hitro bi mogel. Vi, ki ste prišli v Zjednjene države, pomnite, da ste prišli sem z namenom, da si poboljšate, da se otreseste morečega jarma avstrijske vlade, da napredujete, da postanete v resnici napredni, neodvisni, pravi Slovenec, zavedajoči se povsod svojega naroda, katerega ljubite!

Kdor pravi, da je "Avstrijec" ta ne ve, kaj govoril. Samo v Jolietu še imenujejo angleški Slovence "Avstrije". Kajti tamošnji "katoliki" list skribi v prvi vrsti, da so Sloveni katoliki, in še potem skribi, ali pa nič, da so tudi zavedni sinovi svojega naroda! Kjer se duhoven vtakne v narodno življenje naroda, tam propade narodnost na prvem mestu, in stopi na isto mesto fanatizem, klerikalizem. Ohranite vero svojih staršev v svojih srcih, nihče vam jo ne trga, toda vedno vselej in najprvo tudi Slovenci, pošteni in zvesti sini naroda. Da pa verujete, to je va

ša stvar, radi katere vas ne bo ničče zaniceval.

Da ni nesrečne, klerikalne avstrijske vlade, marsikat sin našega naroda bi danes srečno živel na svoji lastni grudi. Todo ker nam tujiči na naši lastni zemlji gospodarjo, ker so tujiči zapeljali našo rodno zemljo na beraško palico, smo moralni odvzeti palico v roke in romati po svetu, dokler si nismo poiškali druge domačije. Da je naša Slovenija svobodna, nikdar se ne bi zbrali Slovenci v toljekem številu v Zjednjene državah. Poglejte na Srbijo. Srbji štejejo kakih 60.000 v Ameriki, toda jih je več kot Hrvatov v Ameriki pol milijona, a mi Slovenci, katerih je avstrijska vlada naštela podlrog milijon, pa štejemo tu 160.000 duš. Zakaj ostaja srbski narod doma, mi pa, ki živimo pod tujo avstrijsko vlado, se selimo v tujino?

Pozor rojaki v Clevelandu in okolici.

Pazite kam denete vaš teško zasluženi denar

Posebno kadar kupujete hišo in drugo posestvo. Južnovski agent ima zlata ustva in sladko besedo, da vam stvar napačno razloži, da kupite, naj bo kar hoče, in po tem se za celo življenje kesate, kar vam pa nič ne pomaga. Kajti vse govorjenje je neveljavno ako ni zapisano na pogodbi, agent neče vedeti o ničemur, kar ste govorili, in ko ga isčete, ga pa močne ni več na istem mestu.

Zatorej rojaki, ako kupujete kako posestvo ali hišo, ali hočete kaj dati zavarovati, se lahko zmenite pri meni, čeravno ne znate angleško. Dobite me lahko vsak čas, ker stanujem v Clevelandu že 23 let in tu ostanem toliko časa, dokler me ne odnesajo na drugi svet.

Se priporočam rojakom

JOSIP ZAJEC,

CLEVELAND, OHIO

TEL. CENTRAL 6494 R

1378 E. 49th STREET.

Fri-44

VESELO VELIKONOČ

želiva vsem prijateljem in znancem. Ker se pa objednem pričenja pomladanska sezona, ne zamudiva te prilike pripociti vsem znancem in prijateljem najino bogato zalogu izgotovljenih moških oblek, dežnih plaščev (rain coats) raznega svilnega, platnenega ali volnenega perila, kakor srajc, spodnjih hlač, ovratnikov, nadalje krasnih raznovrstnih kravat, domaćih klobukov, čepic, slamnikov iz najfinješe slame, kakor panama in drugih.

Izdelujeva tudi obleke po meri po najnovejšem kroju, in najfinejšega blaga po najnižjih cenah.

Naša krojačnica kakor naša trgovina je cenjenim rojakom po svoji solidnosti gotovo dobro znana in smelo lahko trdiva, da vsakteri, ki kupi pri nas, ostane naš stalni odjemalec. Poskusite torej še vi, ki niste še naši odjemalci in prepričali se bodete o resničnosti naše trditve.

PRIPOROČAVA SE VAŠI NAKLONJENOSTI IN VAS PRIJAZNA POZDRAVLJAVA

6205 ST. CLAIR-AVE. BELAJ & MOCNIK, 6205 ST. CLAIR-AVE.

Grešne duše.

J. Ferdo O

Zunaj je bila mrzla zimska noč. Snežilo je v debelih kosičih in poluprasketaje so pada srečinke ena za drugo na tla. Vse naokrog je bilo tiho, le zdaj pa zdaj je potegnila horja in prinesla s seboj čudno plesajoče, zategle glasove. Za trenotek se je razlegnili tja po nočni tihoti tudi grd, oduren glas ponosnega ptiča, ki je čudo odmeval od velikega, temnega gozda.

V daljavi je svetila iz mrtvačnice luč. Nalaho so plapala sveče in komaj, da so s svojimi žarki prodle gosto sneženje zunaj. Za hip je zginila večas luč, patem se je pa zopet pokazala in njena svetloba je segala tja do pokopališčnega zidu, ki se je vlekel ob zidu mrtvačnice, skoro tikoma ob nji. Na drugi strani pa je peljala cesta dalej proti cerkvi.

Mrtvačnica je bila visoko zasežena. Skoro do oken ji je segal sneg. Vhod je bil skoropopolomna zamete, le ob vrhu so se temno čitale nerazločne, temne konture črnih vrat. Ob pokopališčnem zidu je stal visok, vitez topol, ves pokrit s snegom, ki se je manjal ob vsakem najmajšem vetrovju in sipal sneg dolni na vrata mrtvačnice.

V mrtvačnici pa je sedel stari grobokop Jernač. Obleten je bil v staro, raztrgano obliko, v roki pa je imel velik mošek, na katerem je pridno prehrival jagode. Obraz mu je bil zaraščen kot obrazdivjega moška, z očmi se je zagledal v mrtveca, ki je ležal pred njim na odtre blizu okna. Bil je to neznan berač, ki je padel ponoc v temi v prepad nad cerkvijo in se ubil. Ni bil to star mož, tudi brk še ni imel mnogo, — toda raztrgani oblike in pa mnoge gube na obrazu so ga delale starejsega, morda kot je bil. Tuk nad levim očesom je imel veliko, zvezajočo rano, katere se je še držala strjana kri, obraz mu je bil pa ves spuščen in se je z nekim čudnim, groznim nasmehom režal v grobokopa. Jernač ni mogel prenesti tega pogleda, globoko je vdihnil in se vse delal tja v kot na novo, za tega neznanca pripravljeno krsto.

"Bog ti bodi milostljiv, tuje, ako si umrl v grehu," je pominil sam pri sebi in s sočutnim pogledom se je zopet uzzl nanj. "Prisel je ta človek v to vas, morebiti ravno na potu proti domu, pa ga dohititi taka smrt. Odšel je morebiti že davno, še kot neizkušen mladenc ven v tujino iskat sreče, a je ni našel. In v tem ga je prijelo morebiti silno, neznošno hrepnenje, da bi videl še enkrat svoj dom, mater, sestre in brate. Ni se ji mogel popotnik ustavljati, siloma ga je vleko sreč proti domači gradi. In mi tega mu ni dopustila kruna usoda. Prevaran v svojih nadah je tu storil smrt, morebiti še daleč od svojcev, od doma."

Tako je premisileval Jernač in hudo mu je bilo pri srcu. Temeje je stisnil v roki mošek, glave pa je sklonil globoko na prsa. Domisil se je svoje usode in zdelo se mu je, da je ista, kot tega ubogega neznanca. Tudi on je odšel kot mlad, neizkušen dečko ven v svet iskat srečo, pustivši doma mater in sestrico. Hodil je po svetu vse križem, brez cilja in tako zapravil najlepša leta svojega življenja. Po petindvajsetih ali tridesetih letih — saj ni veliko razločka, kajti leta tuge hitro — pa ga je zgrabilo neko čudo domotožje in ni se mu mogel ustavljati. In prisel je pot na duhu in pohaben na telesu v domačo vas, hrepeneč, da bi že skoro objel ljubljeno mater in drago sestrico, ki je bila takrat, ko je on odhalil od doma, že majhno deklec. In takrat ga je zadelo ono briško razočaranje. Kajti yes njegov up in nada, — mati in sestrica so počivali že davno na pokopališču in komaj je še našel njihove zapuščene grobove, več porastle s plevelom in grmjem. — Od takrat je bil na svetu sam, čisto sam. In ker

je umrl tisto leto stari grobar Tomaz, je Jernač dobil njegovo službo. Od tistega časa je preteklo že bogve koliko let, a vedno se je še rad spominjal onih časov, posebno, kadar je imel čuvati ponoči in je sam sedel z njim v mrtvačnici:

Vsi ti spomini so se vrnili staremu Jernaču, ki se je popolnoma zatopil vne in pozabil na vse, kaj se godi okoli njega. Takrat pa se mu je enkrat zazdelo, kot da sliši tam pri oknu neki šum in zbudil se je iz globokega premišljevanja. Z nekim čudnim strahom je pogledal proti oni strani. Zdelo se mu je, da viidi zunaj med burjo in sneženjem neznanca, ki se mu je režal z zlobnimi nasmehami notri v mrtvačnico. Bil je podoben mrtvecu, ki je ležal tik pred njim na odru. Ravno tak nagnut obraz, globoko vdobljene oči, nad levim očesom pa veliko zvezajočo rano in pa režeča usta.

Jernač je v strahu in zmedenosti na pol vstal in strmel v neznanca, ki je naenkrat zopet zginil. Še dolgo je strmel v okno, končno pa se je zmenčen sedel nazaj na krsto.

"Ni lepo od tebe, neznanec," je pominil, "da prideš kar tako iz same zlobnosti motit mrtvega potnika in mu še sedaj po smerti ne daš miru in počoj. Dosti je, da si ga ponoči speljal do prepada, da se je ubil, ne mu še sedaj po snuti kaliti miru. Zadost je že na svetu pretrpel za svoje grehe in vsaj po smrti si je zasluzil pokoj. Grešniki smo pa vsi in nikogar ni, ki bi bil brez greha, kajti takšen je že človek, da je nagnjen bolj k slabemu in hudem, kot dobremu."

Tako je mislil Jernač v svojem sru in se ozrl na mrtveca. Zdelo se mu je, da njegov obraz ne kaže več zlobnega režanja, ampak da počiva na njegovih bledih, upadlih liceh mir in pokoj. Naenkrat je občutil še več sočutja do njega, kot preje in pomiloval ga je v svojem sru. Videl je, da leži tudi mrtvec z vsem telesom na levi roki, ki je bila vsled padca zlomljena in tudi drugače zelo potolčena. Zazdelo se mu je, da sam čuti holečino v roki in stopil je proti odru, da bi jo potegnil tuje izpod trupla. Ko je pa zagrabil za njegovo ledeno mrzlo roko, je zopet pri oknu nekaj zaškrtaло in zopet se je prikazal grdi neznanec s spačenim obrazom. Nikdar še ni bilo staremu grobokopu tako čudno pri sru, kot tedaj. Pogledal je na mrtveca in zdelo se mu je, da odgovarja s svojim režecim obrazom grdemu neznancu zunaj. Takrat pa spusti mrtveca za roko in s čudnim, groznim krikom je planil proti oknu, kjer je neznanec zopet hipoma zginil. Pri tem pa se je spodtaknil ob staro krsto, ki je stala v kotu, svečnik se je podrl nanj. Jernač pa se je zgrudil onesveščen na tla. Plamen sveče je prisel v dotiko s starimi trhlimi krstami in kmalu je bila

mrtvačnica v plamenu.

Takrat nekako pa so žili ravno ljudje k zornicam. Zagledali so mrtvačnico, iz katere je notranjščine že švigel plamen. Vedeli so, da leži mrtvi berač notri in hiteli so gasiti, da rešijo njegovo truplo. Zelo so se čudili, ko so zagledali poleg njega na teh onesveščenega Jernača. Spravili so ga s sngom k zvesti in odpeljali iz mrtvačnice. Pogledal je še enkrat na mrtveca in se blažno zakrohotal. V mrtvačnici je postal le še mrtvi neznanec. Njegov obraz ni izražal več zlobnega, režecega nasmeha, ampak je bil pokojen in miren.

Kajti v svojim trpljenju je zbrisal zadnji madež greha s svoje duše...

Svetnik Strigalica je nepričakovano stopil v sobo in je zasačil svojo ženo, ko se je poljubovala z mladim doktorjem. Ta je hitro pograbil svoj klobuk, se poslovil in odšel.

—Ana, kaj naj zdaj storim? je besen zaklical svetnik Strigalica. Kaj naj zdaj storim?

—Sema, je odgovorila žena, nadaljuje tam, kjer je oni nehal.

Andrej Jarc,

Prva in največja slovenska krojačnica in izdelovalnica oblek.

Slavnemu občinstvu se priporočam v izdelavo vsakovrstnih oblek po meri in po najnovejšem kroju. Cene oblekam, ki so marejene pri meni, so nižje kot drugod. Delo je vedno prve vrste, garantirano. Za obleke rabim vedno le najboljše blago. Prva in največja slovenska čistilnica in likalnica oblek. Kdor ima ponoseno obleko, naj jo prinese k nam, in mu garantiramo dobro popravilo in delo.

Želim vsem odjemalcem in rojakom vesele velikonočne praznike

ANDREJ JARC,
6110 ST. CLAIR AVE.

Neodvisen slovenski krojač, ki ni v trgovskem društvu pod kakšno komando.

ČISTA ZDRAVILA.

Vsa zdravila, ki se prodajajo v naši lekarni so popolnoma čista, sveža in imajo pravilno moč. Če jih rabite, kakor zapove zdravnik, boste gotovo imeli uspeh. Praktična znanost v lekarskem poslu povzroči uspeh v lekarni. Zanesljiva oseba, ki ima za seboj leta skušnje v lekarni, vodi

SLOVENSKO LEKARNO

Lekar se zanima za vsevo vašo željo. Posebno se trudi, da naredimo zdravilo ravno tako kot so predpisana. Prinesite zdravniške recepte k nam in gotovo boste zadovoljni z uspehom.

National Drug Store, — Slovenska Lekarna,

VOGAL E. 61. CESTE IN ST. CLAIR AVE.

Pepček se je urezel v prst in se derešakor bi ga drli. Mati prihiti vse prestrašena in išče košček platna in medicino, da bi rano obvezala, kuharica pa zakliče Pepček:

Vtakni prst v usta in sesaj. Pepček uboga in vpitja je kopec.

Mati: Poglej no, to je pa res dobro. Ali to vedno pomaga zoper rane?

Kuharica: Zoper rane ne, pač pa zoper upite.

Svetnik Strigalica je nepričakovano stopil v sobo in je zasačil svojo ženo, ko se je poljubovala z mladim doktorjem. Ta je hitro pograbil svoj klobuk, se poslovil in odšel.

—Ana, kaj naj zdaj storim? je besen zaklical svetnik Strigalica. Kaj naj zdaj storim?

—Sema, je odgovorila žena, nadaljuje tam, kjer je oni nehal.

Cafe Carniola

ANTON KOLAR, JR. lastnik.

3222 LAKESIDE AVENUE.

Priporočam svoj fino urejeni saloon rojakom delavcem kjer boste vedno pošteno in čisto postreženi. Voščim vsem Slovencem vesele velikonočne praznike.

ZAVAROVALNINA.

Vsek pameten mož skuša, da se na kak način zavaruje sebe in družino v slučaju bolezni ali pa hitre smrti. Dolžnost vsakega je tudi podaljšati življenje in skrbeti za zdravje. On lahko to naredi, če ima prebavljajne organe vedno v redu. Kakor hitro opazi

SLAB APETIT,
BRUHANJE,
TEŽAVE V ŽELODCU,
SLAN JEZIK,

MORA
TAKOJ
RABITI

ZAPRTJE,
HRBTOBOL,
TEŽAVE V SRCU,
HIPNO SLABOST;

TRINERJEVO AMERIŠKO GREJKO VINO.

To zdravilno vino mu hitro in gotovo pomaga, ker popolnoma sčisti prebavljajne organe, ne da bi povzročilo kake neprjetne simptome, in preneže iz telesa ostanke hrane, ki so ostali neprebavljenci.

Ozdravi tudi bolestne dele prebavljajnih organov in poživi te organe, da lahko opravljajo svoje delo brez pomoči. Prežene zaprtje in vse druge posledice. Rabite to veliko zdravilo, kakor hitro opazite enega izmed gorej omenjenih simptonov, kajti s tem si boste prihranili bolezni. Da vam

naraven apetit, telesno moč in svež spomin.

Da vam tudi novo veselje do življenja, dober telesen sestav, trdno zdravje kjer je le mogoče.

PO LEKARNAH.

ZAVRNITE PONAREDBE.

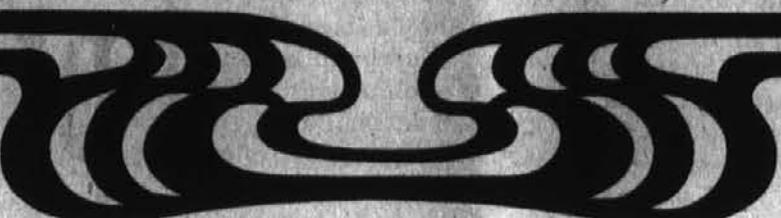
JOS. TRINER,

IZDELOVATELJ IN FARMACIST.

1333-39 So. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

ZA VELIKONOČNE PRAZNIKE!

Kakor navadno potrebuje vsaka družina kaj novega za praznike, se tudi jaz cenj. Slovencem in Slovenkam najtopleje priporočam v nakup vsakovrstne

ŽENSKE IN OTROČJE GOTOVE OPRAVE.

ovredanj je p...
ja, skušali so upo...
obravnavo, toda vse za...
Guverner Glyn je zavi...
adnjo prošnjo za pomilo...
je, in morilcem ne preo...
družega kot smrt.
edeljo dopoldne so ope...
električni stol za ka...

V zalogi imam garantirano čisto sveže in moderno blago, kakor sledeče : Ženske fine spomladanske suknje, obleke z žeketom, princes obleke, bluze, korzete, vsakovrstne otročje obleke, suknjice slaminike, vso opravo za novorojenčke, kakor tudi vso žensko in otročjo spodnjo obleko in drugo. Znano vam je, da imam v zalogi vedno najboljše

čisto in sveže blago.

Torej če ste prijatelj čistega in svežega blaga, in če si želite pri nakupu prihraniti kaj denarja, ne premišljujte dolgo, kje bi kupili, kje bi mogli dobiti najboljše blago po najnižji mogoči ceni, pač pa pridite samo k meni, kjer dobite vse zgoraj navedeno blago po vedno nižji ceni kot kje drugje. Posebno se priporočam vsem cenjenim nevestam v nakup

finih poročnih oblek,

vencev, tančic, šopkov, kakor tudi vseh drugih potrebščin, ki se rabijo ob tej priliki. Vsaka nevesta dobi pri meni lepo poročno darilo. Ob tej priliki želim vsem Slovencem in Slovenkam veselle velikonočne praznike. Za obilni obisk in podpiranje mojega podjetja se najtopleje priporočam in vam bom tudi vedno hvaležen.

BENO B. LEUSTIG,

6424 ST. CLAIR AVENUE.

OPOMBA: Varujte se tistih trgovcev, ki prekujujo starino in jo vam prodajajo za sveže blago po visoki ceni ter pravijo, da je za Kranjce vse dobro. Ker me je nekoliko rojakov vprašalo, če sem v trustu, zatorej odgovarjam vsem cenjenim Slovencem, da nisem nikdar bil v trustu in tudi nikdar ne bom, ker se zavedam, da od delavca živim. Torej pazite dobro, kje kupujete svoje potrebščine.

V mraku.

Borščar Borko

Poročnik Ljuba Šimič se je naslonil na blazine in pogledal skozi okno. Zunaj je bila pozna jesen. Težko je šlo, a premagaj je samega sebe in se vzdignil. V agoniji solnčnega dne so blesteli zadnji rumenkasti listi, kakor krpe visički tuštium po drevoedu. Na šipah so se barve lomile, prelile v neko motuo tvarino, ki je trepetala po sobi in budila čudne slike v razdraženih živicah ranjencev.

Šimič je bil ranjen pri Bitolj. Boril se je brez vsakega navdušenja. On se čudi, kako je sploh prišel v vojaško službo, ko je držal puško v roki, mi je vselej prišla misel da se takrat tudi njegovo telo spremeni v mehanizem, ki mora vrati, kar je predpisano. Nič drugač kakor mehanizem. Tovariši ga niso posebno ljubili, ker je Šimič že na licu nosil tak izraz, ki ga drugi niso imeli. Kakor da bi ne bil Srbin, potomec kraljeviča Marka in Jugovičev. Preziral je junastvo, ki mora človeka radi boja za obstanek. Toda zoprtavljal se ni kakor se puška sproži na pritisk človeške roke.

In sedaj je Šimič ranjen. Pet jih je vsakem najmanj semtertja trinatisipal s negi dolgor je vse mrtvačnice.

V mrtvačnici pa je se pri grobokop Jernač, ki dobil v staro, raztrgan v roki pa je imel v tem lek, na katerem je nosi glave zvonov in njihove rodne hribe in trka na vsako okno, na vsako srce...

"Ph. sentimentalnost," je si knil Šimič in začel misliti, kako se naj umiri in zaspni. Na jutri se ni mislil! Pomicliti, jutri se odloči, kako preživi krizo svoje rane. Zdravnik pravi: ali žagamo nogo, ali umiramo celo! Kake izraze rabijo ti zdravniki! Zagali bi Šimičeve meso kakor drva ali kaj jednacega... Mehanizem brez duše... Toda, ce ne

odzaga, poročnik Šimič umre, njegova lastna eksistenza izgine, mehanizem razpadne v atome....

"Prokletje vse," je sklepal in se ježil, zakaj nimajo drugi takih misli. Njegov tovariš Lažič je umiral na bojnem polju in Šimič je v gromenju topov slišal njegove besede: "Srečen sem, ker bo domovina srečna".

Cudno, da Šimič ne čuti te sreče. Njemu samemu je uganka.

Med tem se je popolnoma zmracičilo in barve so zunaj ugasnile, videle so se zvezde na nebeskem oboku. Drobne, kakor usmiljene oči starih ikon. Na hodniku so se slišali koraki in ženski glas. Kmalu so vstopile dve osebe; prva strežajka, druga pa...

Njegova mlada žena Ljerka!

Strežajka je nosila majhno svetliko, ki je razlila svetlobne valove v velikih, kravavordičnih lisah. Nehote je zatishnil oči in se vrgel nazaj na zglavlje.

"Spite?" ga je vprašala strežajka in dvignila svetliko, da mu je vsa svetloba šinila na licu. Ljerka je stala izza nje.

"Ne spim, ne morem zaspati odgovoril Šimič vznemirjeno.

"Nekdo vas išče, menda vam ne bo škodilo par besed."

"Ne, čutim se boljšega" je odvrnil in res se mu je zdelo, da bolečina odpušča.

Strežajka pa postavila svetliko na nočno omarico in se odstranila s tihimi koraki, oddemajočimi nekje daleč v mraku.

"Ljuba, ti si tukaj?" ga je ljubeče pozdravila Ljerka in s podobi poslala njegove žejne ustnice. Solze so ji tekle, sijajne kot bi v vsakej solzi blestele njene oči. Svetloba jej ozarila sive sveže in prelestno v žalost. Šimič se je hipo podal globokemu čustvu ljubezni in misel ga je nehote prenesla v neko samostansko cerkev, kjer je videl Madono v taki svitlobi, v takih solzah in tako razširjenih rok, ki so vabile k sebi ljubeče in trpeče...

"Ljuba, ti ozdraviš, kaj ne?"

"Ljuba moj!"

"Jaz umrem, a ti se omoti!"

Ona se jeagnila k njemu in poljubila njegove ustnice strastno, strastnejše kot kedaj poprej.

"Ne muči me, dragi ljubljeni!"

Šimiču je postajalo vedno slabej. Glas mu je bil tih, saj je trebalo veliko truda, da je krv potaplja narod. Umiral se tako dolgo govoril. Drugi na njegovega mestu bi tega ne ne storili—toda Šimič se premaga, kakor vedno.—Ljerka je ihtejala, kakor bi v solze izlivala

ga je ljubezni vprašala Ljerka in mu pogledala globoko v oči.

"Ozdravim?" Nehote se je stresel, kakor bi mu hladna vo-

besede so bile zopet hladne, ki sta se borila v sobi. Mrak je misel pa v bohniki sobi.

"Nogo bodo žagali," je čež nekaj časa rekel ženi.

"Moj Bog! To ne sme biti! To je strašno!" Ljerka je trepetala v neprijetjem presenečenju. Njen obopen glas je vzbudil nekega ranjenca, da je glasno zavplil.

"Govori tiše. Toraj, če ne bodo žagali, bomo pa umirali."

"To je strašno, ah, jaz ne vrjam!" — "Boš kmalu vrljal."

Šimič se je edul samemu sebi, da ima toliko hladnokrvnosti. Govoril je čisto mirno, kakor bi vojakom dajal dnevna povelja. In to je mnogo to je vse! Čestokrat je mislil, kakšne občutke ima človek na smrti in postelji. Sedaj vidi. —Nič strašnega. In ljubosumen je bil v življenju. Sedaj si lahko misli, da bo njegova Ljerka čez nekaj časa s tistimi sladkimi ustnicami poljubljala drugega moža, ki bo kipel v zdravju in strasti. Nič strašnega. Šimič mora umreti, ker to zahteva na rava. In njegova žena se mora omotiti, ker je mlada, zdrona. Kako smešno je pomisliti, da bi ona objemala njega—pohabljencu, z leseno nogo—Bogumi, tako smešno—in smešno, se je Šimič vedno izogibal.

"Ljerka," šepeče tiho.

"Ljuba moj!"

"Jaz umrem, a ti se omoti!"

Ona se jeagnila k njemu in poljubila njegove ustnice strastno, strastnejše kot kedaj poprej.

"Ne muči me, dragi ljubljeni!"

Šimiču je postajalo vedno slabej. Glas mu je bil tih, saj je trebalo veliko truda, da je krv potaplja narod. Umiral se tako dolgo govoril. Drugi na njegovega mestu bi tega ne ne storili—toda Šimič se premaga, kakor vedno.—Ljerka je ihtejala, kakor bi v solze izlivala

brezmejno gorje svoje duše.

"Moj dragi, ljubljeni!"

"Govoril sem preveč in tudi misel mi škoduje!"—je sklepal Šimič s strahom opazoval, da bolečine rapidno naraščajo.—

Ljerka, ti veš vse — čemu skrivaš sama sebi?" Šimičeve besede so bile zopet hladne, ki so se borila v sobi. Mrak je podlegel, potem se je pa vzdignil, napel vse moči in je planil nad svitobo.

Svetlka vgaša... Morala boš iti, Ljerka. Kmalu pride zdravnik, ne sme te najti tukaj. Tuji tovariši se bude.

Ljerka se je vzdignila, mu podala roko in vroče poljubila potno čelo.

Slavnim društvom in cenjenem občinstvu v Collinwoodu naznanje.

slavnim društvom in cenjenem občinstvu
v Collinwoodu naznanje.

SLOV. PODPORNO DR. S. A. V.

VABI SKUPNO VSE SLOVENSKO
OBČINSTVO NA VELIKO

PLESNO VESELICO.

KI SE PRIREDI

DNE 12. APRILA 1914.

V GRDINOVIH PRÓSTORIHN, STOP 117 WATERLOO RD.

ZAČETEK OB 3. URI POPOLDNE.

Pri tej priliki se bo izzrebalo tudi veliko krasnih dobitkov v prid društvene blagajne.

Vstopnina \$1. Žena z možem prosta. Dekle s fantom prosto. Prosta pijača in lunch.

Prijatele poštene zabave vabi k veliki udeležbi

83

ODBOR

POZOR

Ker še marsikomu ni znana moja trgovina, naznanjam cenenemu občinstvu, da se nahaja na 3855 St. Clair Avenue.

Pri meni lahko kupite vsakovrstne čevlje, kakoršnje si pač morete poželeti. Da pa v resnici lahko vsakemu ustrežem in postrežem, sem se potrudil, da sem dobil v svojo prodajalno čevlje, ki so priznane kot najboljše. V moji trgovini lahko dobite najfinješči čevlje za dečke, deklice, fante, žene in može, tako da ni treba nikomur iti iz moje prodajalne praznih rok.

Vsem Slovencem in Hrvatom se priporočam za obilen obisk ter želim vsem
srečne in vesele velikonočne praznike! Vam dobro znani

JOHN TRATAR,

3855 ST. CLAIR AVE.